

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010086
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6421010086.19

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudkyňou JUDr. Adriánou Považanovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 09.09.2025 v Žiari nad Hronom, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XX, XXXX F., G., stíhaného pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od 17.06.2018 do 22.11.2019 po spoločnom rozchode systematicky a sústavne kontaktoval svoju bývalú družku H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. K. XXX, s ktorou má dve maloleté deti, prostredníctvom telefonátov, e-mailov, SMS správ, z čísel XXXXXXXXXXXX operátora 4-ka, XXXXXXXXXXXX rakúskeho operátora DREI, elektronickou formou cez rôzne aplikácie sociálnych sietí, ako aj kontrolou súkromnej emailovej komunikácie, ktorými si svojou intenzitou a spôsobom vynucoval osobný kontakt s ňou, a to aj napriek jej viacnásobným nesúhlasom, ktoré vyslovila už v spoločnej komunikácii cez aplikáciu Messenger zo dňa 15. 08. 2018 slovami: „nechaj ma konečne dýchať a žiť...“, ako aj opakovane dňa 17.08.2018 slovami: „daj mi už konečne pokoj!“, sledoval jej život na sociálnych sieťach, overoval si telefonickým dopytovaním doručenie ním posielaných správ, opakovane - skoro denne vyžadoval komunikáciu s ňou, kde dňa 12.11.2018 bol z jeho strany dokonca vykonaný opakovaný pokus o videochat v počte 23 krát a nasledovala písomná konfrontácia z jeho strany prečo neberie telefón, bez ohľadu na čas nočného pokoja, ako aj počas ignorácie jeho komunikácií v období od 11.11.2018 do 13.11.2018, kedy bola práceneschopná, si túto skutočnosť overoval prostredníctvom telefonátu jej zamestnávateľovi, ako aj osobným vyhľadávaním a sledovaním v meste C. D., kde ju dňa 03.10.2019 osobne prekvapil v čakárni u pediatra, kam išla na vyšetrenie s deťmi, v obci J. v mieste jej bydliska, kde v náhodných intervaloch, avšak opakovane, sa vozieval na svojom vozidle, pričom dňa 22.10.2019 ju cez plot natáčal spolu s deťmi na dvore rodinného domu na mobil, v mieste školského zariadenia v obci L. D. pri odchode a príchode ich detí z neho, čím touto intenzitou a formou proti jej vôli zasahoval do osobnej, rodinnej ako aj profesijnej sféry života, čo vzbudzovalo dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života,

p o s t u p u j e Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Žiar nad Hronom, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Námestníčka okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podala dňa 01.03.2021 na Okresný súd Žiar nad Hronom pod č. 2 Pv 98/20/6613-25 obžalobu na obvineného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), písm.

e), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Na hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., výsluchom poškodenej H. I. (t. č. už M.), vykonaním konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou, výsluchom svedkov D. F. N., H. I., I. I., M. B., I. G., O. M., I. B., P. B., Q. R., I. R., S. T., S. I., A. P., H. O., P. U. M., výsluchom znalca H. N. N., prečítaním podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku znaleckého posudku č. 26/2020 zo dňa 16.10.2020 znalkyne z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria I. I. N. (na č. I. 432-464) a znaleckého posudku č. 3/2020 zo dňa 14.12.2020 znalkyne z odboru: Psychológia, odvetvie: Klinická psychológia dospelých I. U. O. (na č. I. 467-500), oboznámením podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku zvukových a obrazovo-zvukových záznamom a tiež aj prečítaním podľa § 269 Trestného poriadku listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019, sp. zn. 19Em/1/2019 a sp. zn. 23Em/1/2020.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o jeho právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vrátane poučenia o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Ďalej uviedol, že s poškodenou sa zoznámili cez pokec v roku 2010 alebo 2011. Začali sa stretávať, jej rodina nesúhlasila s jeho osobou, začali ho slovne poškodzovať. Poškodená podľa jej vyjadrení z psychického tlaku jej rodiny sa rozhodla z domu odísť a ísť bývať ku nemu k jeho rodičom. Následne išli na prázdniny do Čiech. Vtedy jej rodičia dali oznámenie, že je poškodená nezvestná. Poškodená to sama poprela a vyjadrila sa, že z domu odišla sama, nakoľko jej rodina robila problémy. Pre lepší život si začal hľadať prácu v zahraničí. Keďže rodina poškodenej mala s ním neustále problémy, dal poškodenej najavo, že to, aby ho poškodzovali nebude rešpektovať a bude si žiť svoj život sám. Po narodení dcéry Q. bývali s dcérou najskôr u jeho rodičov. Dňa 12.03.2013 odišiel do B.. Oficiálne od 05.10.2014 žili trvalým pobytom s dcérou v B. B., kde pracoval ako výškový žeriavnik. Poškodená bola nezamestnaná. On zabezpečoval sám celý chod domácnosti. Po narodení syna I. B. boli stále problémy, nehody z jej rodiny. Poškodenej dal jasne najavo, aby si so svojou rodinou urobila poriadok, aby ho slovne nepoškodzovali, neohovárali. Povedala mu, aby to neriešil. Poškodená bola zároveň ako aj on konateľkou ich firmy. Keďže poškodená tieto nehody nerešpektovala, on si schválne našiel milenku, čo poškodenej oznámil. Od roku 2017 ho poškodená slovne vydierala, že s deťmi odíde. Povedala mu, že potrebuje byť s deťmi sama a že pôjde s nimi na prázdniny na Slovensko. Po prázdninách denne s deťmi komunikoval cez videochat, predložil o tom aj dôkaz o telefonáte. Zrazu poškodená prestala komunikovať. On aj deti sa chceli vidieť cez videochat, on bol v tom čase v Rakúsku. Potom mu poškodená oznámila, že s deťmi zostane na Slovensku. Ponúkli sa, že ho presťahujú, vystahujú mu veci s tým, že poškodená si polku jeho majetku privlastnila, čo preto s ňou následne riešil a požadoval ich vrátenie. Ďalej bol problém s ich spoločnou firmou, s jej likvidáciou. Právne úkony s firmou riešila P. M., ktorá sa tiež s poškodenou pokúšala komunikovať, ale poškodená to odmietala, hoci jej hrozila desaťtisícová pokuta. Preto cez email poškodenú kontaktoval aj do práce. To bolo asi len raz, vtedy bola práceneschopná, o čom nemal odkiaľ vedieť. Ďalej mal s poškodenou takú dohodu, že mu nebude brániť v kontakte s deťmi. Aj sociálna kuratela ju upovedomila, aby nebránila, keď deti chcú, aby ich odprevádzal do či zo škôlky, školy až k domu. Poškodená si to však neželala a deti začala doslova zastrášať, o čom je aj hlasový záznam, keď doslova psychickým spôsobom vydierala deti, kde hovorila, že im on ublíži. Čo sa týka pediatra o tom poškodená vedela, teda skutočnosť uvedená v obžalobe nie je pravdivá. On prišiel k pediatri k I. L., kde syn prestal plakať, dokonca sa tešil. Informoval sa vtedy lekárky o zdravotnom stave ich detí a dokonca bez problémov deti naložil do auta a odišli od seba. Pokiaľ sa týka spomenutého zubára, v škôlke ako ich chodil odprevádzať z dôvodu, že poškodená sa mu predtým vyhrážala pred jeho matkou a asi aj bratom, sa jej z opatrnosti tiež opýtal, či môže deti odprevádzať aj k zubárovi, lebo I. sa veľmi bál. Keď sa jej na to niekoľkokrát opýtal, I. mu niekoľkokrát povedal, že chce, aby ho sprevádzal, ale poškodená bola proti. Pre neho sú na mieste v prvom rade deti, jej osoba je pre neho nepodstatná. Zaujímal sa o svoje deti, ktoré miloval a vždy ich všadiaľ odprevádzal. Čo sa týka zubára, boli svedkovia, že poškodená syna silou zadržala a potom ho pustila. Syn plakal u zubára, pričom po jeho príchode I. prestal plakať, bol kľudný. Po vykonaní synovej kontroly odišiel domov. Čo sa týka vozenia a týchto vecí, niekoľkokrát sa jeho deti nielen pred poškodenou, ale aj pred blízkou rodinou vyjadrili, aby ich odprevádzal až domov a keď pôjde, aby im pred domom zatrúbil. Tvrdenia poškodenej sú v rozpore s jej tvrdením aj pred blízkou rodinou, keď táto aj potom ako bol obžalovaný povedala, prečo nepríde deti pozrieť a pohrať sa s nimi

domov, keď to deti chcú. Teda na jednej strane má byť poškodená trestným činom nebezpečného prenasledovania a na druhej strane chce, aby sa prišiel domov s deťmi pohrať. Tomu nejako neseďí. Na otázku prokurátorky k jeho komunikácii s poškodenou na sociálnych sieťach uviedol, že v tom období keď bol v tom, že je poškodená na Slovensku na prázdninách, chcel vedieť čo a ako s firmou a takisto aj so spoločným úverom, ktorý zobral v Rakúsku na firmu vo výške okolo 22 000 €. Poškodená odmietala s ním komunikovať a aj s p. právničkou, ktorá tieto veci riešila, čo vyplýva aj z komunikácie medzi nimi. Komunikácia bola viac menej vyhrotená. Zo strany poškodenej išlo o zbavenie sa všetkej možnej zodpovednosti a zamedzenie mu styku s deťmi. Predmetom komunikácie boli hlavne deti, ich zdravotný stav, aby mu poškodená nebránila v styku s nimi, tieto chceli, aby ich chodil odprevádzať, chcel o nich vedieť. Ďalej majetok, ktorý si poškodená privlastnila. Na otázku prokurátorky, ako vnímal to, že mu poškodená napísala, aby ju nechal konečne dýchať a žiť a aby jej dal konečne pokoj a napriek tomu ju opakovane kontaktoval uviedol, že poškodená s ním odmietala úplne komunikovať a riešiť veci ohľadom detí, majetku a firmy. Na otázku prokurátorky, prečo bol hospitalizovaný na psychiatrii uviedol, že po neustálom vydieraní zo strany poškodenej, že mu vezme deti, sa z ľútosti opil do takej fázy, že si ani nepamätá, čo sa udialo. Po jeho hospitalizácii lekári ráno konštatovali, že ho už môžu prepustiť, nakoľko mu pri vyšetrení nezistili žiadny klinický, duševný a ani problém. Na otázku prokurátorky, ako prebiehal styk s maloletými deťmi uviedol, že po neodkladnom opatrení mu poškodená aj napriek tomu, že boli vzájomne dohodnutí, že mu nebude brániť v styku s deťmi, začala v styku s deťmi brániť, niekoľkokrát dokonca zmarila výkon rozhodnutia, na čo bol podaný podnet, čo bolo riešené vzájomným dohovorom vo vzťahu k poškodenej. Aj sociálna kuratela jej napísala, aby mu nebránila v styku s deťmi a s ich doprevádzaním do škôlky, do školy. Na základe celej tejto situácie prestal chodiť odprevádzať deti. Vyslovene sa vyjadril, že odmieta deti brávať, lebo bol styk vyhrotený s jej rodinou, bolo tam vyhrážanie a podobné veci. Pre deti si teda osobne nechodí, chodí po ne jeho matka. Hoci deti od neho požadovali, aby chodil po ne, on im to vysvetlil, že sa musia doriešiť nejaké veci. Na otázku prokurátorky, ako vedel, ktorý deň majú byť deti u zubára uviedol, že tak, ako je spomenuté na nahrávke, kde sa mu syn a dcéra pochválili, že dnes idú k zubárovi. Na otázku prokurátorky, ako často zvykol chodiť okolo ich domu uviedol, že keď išiel okolo alebo keď ich matka brala zo škôlky, školy a on išiel okolo, zatrúbil im a išiel domov. Čo sa týka toho videochatu išiel náhodne okolo a tam ich videl, že sa vonku hrajú, zatrúbil, vyšiel z auta a vtedy ho poškodená začala nahrávať, na čo aj on začal nahrávať. Cesta do Orovnice vedie len okolo domu poškodenej a keď išiel za svojim známym, musel ísť okolo nich. Iná cesta by viedla len okľukou. Bývajú na hlavnej križovatke. Na otázku prokurátorky, aby sa vyjadril, že sa dňa 17.08.2018 pokúšal o videochat s poškodenou 23 krát uviedol, že je tiež zdokumentované, že pravidelne cez videohovor komunikoval so svojimi deťmi zo zahraničia. To, že to skúšal 23 krát veľakrát bol problém, že padol signál. Na otázku prokurátorky, keď niekedy poškodenej napísal a neodpísala mu, hneď ju dotazoval, prečo mu neodpisuje, prečo si neprečítala, či sa mu to zdá štandardné uviedol, keď boli predtým dohodnutí na určitý čas, na určitý telefonát, kde to vždy predtým fungovalo a zrazu poškodená nedvíhala video, nevedel v čom je problém, či v signáli, lebo to veľakrát padalo. Písal preto poškodenej, čo sa vlastne stalo, prečo nekomunikuje a prečo nemôže volať s deťmi. Predložil aj jeden taký videozáznam. Jemu nejde o matku, táto je matkou ich detí, ale tým to u neho hasne. Na otázku prokurátorky, prečo cez PN poškodenej kontaktoval jej zamestnávateľa uviedol, že bolo to z dôvodu likvidácie firmy, kde p. M. potrebovala do 24 hodín, keďže poškodená s ňou niekoľko hodín nekomunikovala, kde zo súdu vtedy hrozilo kvôli firme pokuta vo výške 10 000 až 12 000 €. Na otázku prokurátorky, či si pamätá, keď poškodenej dňa 12.11.2018 napísal okolo 30 sms v priebehu jeden a pol hodiny ohľadom detí uviedol, že jeho syn mal dva úrazy a matka ho odmietala kontaktovať ohľadom zdravotného stavu detí, poslala mu jedenkrát fotografie. Všetky tie veci podľa dátumov si nepamätá, vie len, že syn tam mal vtedy úraz. Poškodená nikdy nedvíhala riadne telefóny, môžete jej volať opakovane, kým sa ozve. Keď jej napíšete správu, príde odpoveď po týždni. Keby sa stretli a porozprávali sa ohľadom detí, on jej jasne povedal, poďme si sadnúť v klude a porozprávať sa, čo ďalej s deťmi a ako to budú ďalej riešiť. Na otázku prokurátorky, aký bol dôvod ich rozchodu uviedol, že on jasne v Rakúsku povedal poškodenej, že buď si urobí poriadok s rodinou a že títo ho nebudú slovne poškodzovať a budú ďalej riadne fungovať ako rodina a že bude aj ona riadne pracovať, lebo ona odmietala pracovať, alebo pôjdu od seba a on si nájde inú. Je pravdou, že si našiel milenkú, s ktorou sa rozišiel po odchode poškodenej na Slovensko. Aj keď išiel okolo domu rodičov poškodenej, odmietal sa tam zastaviť, nakoľko títo ho slovne poškodzovali. Hovorili, že ho videli na rôznych miestach a podobne. Otec poškodenej mu trhal z rúk plačúceho syna. Denne odprevádzal deti do školy, škôlky a zo školy a škôlky, tieto sa mu hádzali okolo krku. Jedno poobedie sa stalo, že keď ho dcéra zbadala na ihrisku, akoby zbadala vraha. Mal pustené hlasové nahrávanie. Táto v obrovskom panickom strachu plakala, že jej mamička rozprávala, že im on chce ublížiť. Dcéra o tom, že on nahrával nevedela. Ak je toto trestný čin, tak nech potom

súdria všetkých rodičov. Poškodená mu teda bránila v styku s deťmi a keď už nevedela ako, zastrašovala ich vlastné deti. Pre deti vždy všetko robil a aj urobí. Na otázku prokurátorky, ako sa správa keď niekto s ním nesúhlasí uviedol, že keď má v niečom pravdu, tak to si aj povie a keď sa mylí, prizná si to. Na otázky obhajcu uviedol, že komunikačný kanál medzi ním a medzi jeho deťmi bol jedine cez telefón matky - poškodenej, a to buď cez Messenger alebo cez WhatsApp, videohovor. Iný spôsob ako ich mohol kontaktovať nemal. Poškodená mu nikdy priamo alebo cez nejakú osobu nepovedala, že si to nepraje. Motívom jeho kontaktov uvedených v obžalobe, alebo na ktoré sa pýtala p. prokurátorka boli deti, likvidácia firmy a spoločný majetok tak, ako to uvádzal. To bolo na začiatku a potom už len jedine deti, čo vyplýva aj z dôkazov, a to nahrávk. Na ďalšiu otázku obhajcu, s poukazom na vetu uvedenú v obžalobe, nechaj ma konečne dýchať a žiť, aká bola po doručení tejto správy neskôr ich komunikácia obžalovaný uviedol, že bola tam výmena názorov, neskôr sa komunikácia týkala len detí. Na otázku obhajcu, či mu bolo súdnym rozhodnutím zamedzený styk s deťmi, či má určený súdom alebo nejakým rozhodnutím zákaz priblíženia sa k poškodenej alebo k deťom uviedol, že nie. Sociálna kuratela písomne aj nejakým dohovorom kontaktovala poškodenú, aby mu nebránila v styku s deťmi, nakoľko to má zlý vplyv na psychický a iný vývoj ich maloletých detí. Deti zo školy preberala matka po ich vzájomnej dohode a on mal čakať 5 minút pred. Pokiaľ sa týka komunikácie pri odovzdávaní detí bolo to arogantným a agresívnym spôsobom zo strany otca poškodenej. Na otázky samosudcu ďalej uviedol, že s poškodenou žil v Rakúsku oficiálne od 05.10.2014, neoficiálne jeden až dva mesiace predtým. Prvú milenkú mal 2 mesiace, keď sa ich vzťah narušil po narodení I. v roku 2016. Potom sa s poškodenou znovu dali dokopy a keď znovu nastali problémy mal ďalšiu milenkú po dobu 2 až 3 mesiace. Vtedy ich komunikácia s poškodenou nebola dobrá, poškodená si chcela ísť potom na Slovensko oddýchnuť niekedy v máji až v júni 2018, kde chcela zostať minimálne do konca leta, alebo aj dlhšie s deťmi. Do Rakúska sa vrátila niekedy po auguste aj s deťmi, kde strávila 2-3 dni, resp. necelý týždeň aj s deťmi, trávili tam spolu čas, ich komunikácia bola vtedy normálna. On žil v Rakúsku do októbra 2018, potom na Slovensku. Chodil za deťmi, odprevádzal ich, brával ich k sebe, a to v roku 2018 v nepárne soboty podľa úpravy styku. Neskôr bol styk opakovane rozširovaný, najskôr mal deti od piatku do soboty a teraz ich má od piatku do nedele. Pokiaľ sa týka realizácie styku s deťmi, matka sa pred deťmi vyjadrila, že sa nevie dočkať, kedy sa zabije na aute. Potom mal párkrát konflikt s rodinou poškodenej. Na základe toho potom nechcel už preberať deti sám a vždy si bral niekoho ako svedka a to matku, brata alebo sesternicu. O deti sa staral vždy sám, keď bolo treba pomohla mu jeho matka. Problémy zo strany rodiny poškodenej boli s jej bratom I. I. a otcom H. I., ktorí sa mu vyhrážali priamo pred deťmi, ako aj I. I. -matkou poškodenej. Pokiaľ sa týka jeho komunikácie s poškodenou, táto nebola na obidvoch stranách na mieste, obidvaja boli príliš viac menej zaujatí. Pokiaľ sa týka jeho konania myslí si, že vo vzťahu k deťom postupoval správne a čo sa týka ich matky, s ňou už potom čím ďalej menej komunikoval, bolo mu to jedno. Potom ju už ani nekontaktoval, ale kontaktoval priamo školu alebo lekára ohľadom maloletých detí.

Poškodená H. I., t. č. už M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa zoznámili cez sociálnu sieť. Začali sa stretávať. Neskôr s ním začala u nich žiť. Narodila sa im dcéra Q.. Jej rodičia s ich vzťahom nesúhlasili, nakoľko obžalovaný bol v minulosti trestne stíhaný za ublíženie na zdraví. Dohovárali jej kvôli tomu. Obžalovaný nesúhlasil, aby sa jej rodičia do nich starali, popieral tieto tvrdenia a chcel, aby odišla k nim bývať, aby mal od nich kľud. Ona dlho o tom, čo sa stalo nevedela, priznal sa jej až po dlhšej dobe, ale verila mu, že sa to nestalo tak, ako to tvrdili. Keď sa narodila dcéra Q., obžalovaný pracoval v Rakúsku, chodieval na týždňovky a ona sa starala o dcéru u jeho rodičov. Po istom čase odišli za ním bývať do Rakúska, kde sa im narodil syn I.. Žili tam približne 4 roky. V priebehu ich života v Rakúsku obžalovaný vystriedal niekoľko partneriek mimo ich vzťahu. Priznal sa, že čaká s inou partnerkou dieťa a ona sa rozhodla ich vzťah ukončiť, nakoľko mali dve malé deti. Na základe tejto skutočnosti sa obžalovaný opil, chcel spáchať samovraždu, posielal jej rôzne fotografie ako sa reže, že sa zabije. Zavolała na neho políciu, nech ho nájdu a previezli ho na Psychiatrickú kliniku v Rakúsku. Na to povedala, že ona sa už k takému človeku nevráti, lebo nevedela, čo môže nasledovať ďalej, čo obžalovaný spraví jej alebo deťom, keďže mal takýto psychický výpadok. Vrátila sa k rodičom na Orovnicu aj s deťmi. Obžalovaný chcel, aby si rozmyslela, či sa k nemu vráti. Ona súhlasila pod podmienkou, že ju nechá u rodičov nejaký čas a ona si to v kľude rozmyslí. Boli denné telefonáty, sms-ky, len aby sa vrátila. Vyvolával jej v noci, nenechal ju v kľude sa rozhodnúť, tak sa rozhodla, že sa viac k nemu nevráti. Vedel o tom, spoločne sťahovali veci, nábytok k ich rodičom. Bol s nimi odhlásiť deti z úradov, vedel o všetkých postupoch a aj s tým súhlasil. V Rakúsku boli spolu od roku 2014 do roku 2018. V máji 2018 sa stal ten incident so seba poškodzovaním a v júni alebo v júli 2018 sa s deťmi odsťahovala. Na ďalšie otázky prokurátorky uviedla, že obžalovaný najskôr komunikoval s deťmi cez videohovory cez jej telefón, chodil si pre deti. Keď začali problémy a to, že nechcel deti

vracat' v dohodnutom čase, alebo to chcel zbytočne predlžovať, keď najskôr spolu fungovali na dohode, podala preto návrh na úpravu styku s deťmi. Dcéra odmietala prespávať u obžalovaného a jeho rodičov, lebo nebola zvyknutá na prostredie. Obžalovaný s tým nesúhlasil a tlačil na dcéru a potom začínali konflikty, že ona bráni deťom v styku a podobné veci, preto sa rozhodla podať návrh na úpravu styku, aby to bolo ošetrené, ohraničené a aby obžalovaný nemohol namietat'. Ona s rodičmi obžalovaného dobre vychádzala. Jej rodičia obžalovaného tolerovali, nakoľko bol otcom jej detí a nestarali sa do neho. Zo strany obžalovaného voči ním tam bol však nepriateľský postoj, ktorý pretrváva dodnes. Ona s rodičmi obžalovaného komunikuje normálne, nemajú spolu problém, matka obžalovaného chodí po deti. Po úprave styku obžalovaného s deťmi, tento prebiehal podľa rozhodnutia. Keď boli deti choré, vtedy sa styk nere realizoval. Nakoľko obžalovaný niekoľkokrát nerešpektoval klud na lôžku detí, keď boli prechorené a išli na styk a od tej doby, keď sú deti choré ostávajú doma. O nere realizovaní styku bol vždy upovedomený sms správou alebo emailom. Na otázku prokurátorky, či sa niekedy stalo, že by ju obžalovaný kontaktoval v práci uviedla, že sa stalo, keď bola práceneschopná sa obžalovaný domáhal jej prítomnosti, nakoľko mu neodpovedala na jeho sms-ky a volal ku nej niekoľkokrát aj do práce, kedy to zdvihla kolegyňa a šéf. Na otázku prokurátorky, z akého dôvodu neodpovedala obžalovanému na sms-ky alebo nedvíhala telefón uviedla, že nie vždy bola pri telefóne prítomná. Buď bola chorá alebo spala, ležala, proste nie vždy chcela komunikovať o veciach, ktoré presne v tej chvíli chcel obžalovaný riešiť. Potom bolo niekoľkonásobné kontaktovanie z jeho strany, prečo nedvíha, kde je, čo robí. Boli tam sms-ky, zavolať, napísal v priebehu 5 minút aj desaťkrát až kým nezdvihla a nekomunikovala ako on chcel. K stretnutím u zubára uviedla, že v škole nikto nevedel, že deti pôjdu na obed domov, kde obžalovaný sa už niekoľkokrát krútil okolo ich domu, kde si vždy robil cestu okolo a čakal ich už. K ich domu sa dá dostať tak, že ak sa ide z C. D. na M. D. je potrebné k ich domu odbočiť na vedľajšiu cestu. Obžalovaný o tom, že idú k lekárovi nemal vedomosť. Keď už boli u lekára, zrazu sa zjavil v čakárni. Nevie ako sa obžalovaný dozvedel, že išli k zubárovi. V škole nemali vedomosť k akému lekárovi idú, deti mu to nemali ako povedať, pretože ani tieto nevedeli, k akému lekárovi pôjdu. Deti mali v tom čase dcéra 7 rokov a syn 4 roky. Obžalovaného vídávala voziť sa okolo ich domu skoro denne, najčastejšie poobede, keď už boli doma. Vídaval ho najčastejšie jej otec, ktorý pracoval na dvore. Bývajú na rohu ulice. Obžalovaný sa vozil raz z jednej a raz z druhej strany niekoľkokrát v intervaloch. Vždy išiel pomaličky, popozeral sa, videl či majú zatiahnuté rolety, niekoľkokrát to spomínal pred kurátorkou. Vedel skutočnosti, ktoré sa nemal ako dozvedieť len tým, že bol pri nich. Raz keď videl, že boli v záhrade, vystúpil z auta, na čo dcéra začala kričať, aby odišiel preč, pretože v tom čase chodieval do školy, kde sa jej spolužiaci smiali, pretože žiaden z rodičov nechodil navštevovať deti, správal sa vulgárne k učiteľom. Dcéra mala z toho neprijemný zážitok a neželala si, aby obžalovaný za ňou chodil do školy, čo mu aj povedala. Ale syn zase chcel, aby za ním obžalovaný chodil. Obžalovaný rešpektoval len syna, neuviedol si, čo spôsobuje dcére. Tá potom nejaký čas odmietala k nemu aj chodiť. V ten raz keď vyšiel z auta a boli na záhrade, ona tiež vytiahla telefón a natáčala si ho, aby bolo vidieť, že ich sleduje. Hoci dcéra kričala, aby išiel preč, on sa venoval len synovi, tohto sa pýtal, či tam má ostať a či má prísť znovu do školy. Na dcérine protesty nereagoval. V tom období obžalovaný vychádzal so synom dobre, s dcérou nie, tá k nemu vtedy odmietala chodiť. Bola privolaná aj polícia na výkon rozhodnutia, nakoľko dcéra nechcela ísť k nemu. Dcéra nejaký čas k otcovi nechodila a potom sa už sama osmelila a začala znovu k obžalovanému chodiť. Obžalovaný ju kontaktoval emailom, sms-kami, týmto spôsobom najčastejšie. Táto komunikácia jej vadila, nakoľko na ňu neodpovedala. Myslela si, že sa dovtipí, že keď s ním nechce niekto komunikovať, tak s tým prestane. Osobne keď ju čakával pred školou mu niekoľkokrát povedala, aby to nerobil, aby im dal pokoj. Obžalovaný písal sms-ky, emaily aj jej rodičom. Vadila jej intenzita a štýl komunikácie zo strany obžalovaného, nakoľko to bolo skoro zakaždým osočovanie jej osoby, jej rodiny, neboli tam vyslovene otázky, ako sa majú deti, čo potrebujú, ale vyslovene útok na jej osobu. Potvrdila tiež, že si obžalovaného úplne zablokovala asi na obdobie polroka, potom sa jej pýtal, prečo si ho zablokovala a prečo s ním nekomunikuje. Na základe sociálnej kurately, ktorá jej povedala, že si ho má odblokovať, aby mohol napr. komunikovať s deťmi, ak to bude chcieť, si ho znovu odblokovala. Potom znovu začali intenzívne správy. Kontaktovanie obžalovaným bolo pre ňu zaťažujúce už od začiatku ako sa rozišli, nakoľko to bolo veľmi intenzívne a kde sa pozrela, tam ho stretla. Na miesta, kde by nečakala, že príde, zo školy, do školy. Začali sa im diať také veci, ktoré sa dovtedy nediali. Ona a jej otec mali poškodené auto. Obžalovaný jej fyzicky neublížil. Teraz s obžalovaným vôbec nekomunikujú. Styk prebieha tak, že si po deti chodí stará mama. Pravidelne sa stáva, že si obžalovaný po deti nepríde v stanovenom čase, ale príde po ne stará mama, ktorá ich aj niekedy dovezie. Na otázku obhajcu, či vie poškodená ohraničiť obdobie, kedy obžalovaný akceptoval jej odchod zo spoločnej domácnosti v Rakúsku, ich rozchod uviedla, že ona si myslí, že obžalovaný ich rozchod doteraz neakceptoval. Po prečítaní na návrh obhajcu časti jej výpovede z prípravného konania zo dňa 12.10.2020, kedy na

rovnakú otázku obhajcu uviedla, že od jesene 2018, za účelom odstránenia rozporov v jej výpovediach poškodená uviedla, že možno nepochopila otázku, ale nakoľko sa obžalovaný stále domáhal nejakého kontaktu, tak si myslí, že sa s tým stále nevysporiadal. Na ďalšiu otázku obhajcu uviedla, že rámeč komunikácie s deťmi nebol obžalovanému vymedzený, bolo mu vymedzené len stretávanie sa s deťmi. Podľa jej názoru, keď sa obžalovaný domáhal komunikácie o deťoch mohol zvoliť iný štýl komunikácie, mohol vynechať osočovanie jej osoby, jej rodičov a komunikovať o deťoch mohol slušným spôsobom, nakoľko si pre deti chodil alebo ich odovzdával a mohol sa tieto veci dozvedieť odtiaľ. Na otázku obhajcu, aby ozrejmila, akým spôsobom ju obžalovaný osočoval uviedla, že ona s ním slušne komunikovala. O tiež mohol počkať slušne na odpoveď a nie niekoľkonásobne sa domáhať hneď ako ju chcel mať. To osočovanie trvalo niekoľko mesiacov, cez emaily, cez sms-ky, od roku 2018 skoro do roku 2020, kedy to už bolo neúnosné. Nevôľu o komunikáciu s obžalovaným mu osobne niekoľkokrát zdôrazňovala, vždy keď ich zastihol v škole, keď tam nemal čo robiť, keď prišiel pre deti a namiesto zvitania s nimi začal na ňu kričať, bolo mu to niekoľkokrát povedané, dokonca mu to bolo napísané. Po prečítaní na návrh obhajcu časti jej výpovede z prípravného konania zo dňa 12.10.2020, kedy na tú istú otázku obhajcu uviedla, že raz, a jej pasivita mala byť jeho dôvodom, kde mal byť dôvtipný a prestať komunikovať, poškodená za účelom odstránenia rozporov v týchto výpovediach uviedla, že písomne mu to nedávala toľkokrát vedieť ako osobne, keď ich zastihol na miestach, kde ho neočakávala a kde ju osočoval. Obžalovaný bez toho, aby vyhľadával jej prítomnosť sa mohol s deťmi stretnúť v inom čase, keby mu išlo len o deti. Keď aj úrad práce, sociálnych vecí a rodiny mal určitým spôsobom usmerňovať, že obžalovaný môže a má preberať deti a odovzdávať ich a byť pri tom prítomný, takže z akého dôvodu jej to vadilo, poškodená uviedla, že preto lebo do školy vstupoval s agresívnym správaním, útočil na pani učiteľky, boli tam prítomní rodičia, malé deti a vyvolávalo to stres. Niekoľkokrát bola upozornená, že takéto správanie obžalovaného je neprípustné v škole a dali jej to riešiť, nakoľko to boli jej deti a bola upozornená, že ak sa bude správanie obžalovaného opakovať, i. bude vylúčený zo škôlky. Toto jej povedala p. učiteľka I. G., ktorá mala na starosti jej syna v škôlke a ktorá bola niekoľkokrát pri tomto stretnutí. Dokonca jej niekoľkokrát volali zo škôlky buď pani G. alebo pani N., že obžalovaný je už tam, aby sa na to pripravila. Na otázku obhajcu, ako si poškodená vysvetľuje tú skutočnosť, že v prípravnom konaní pani riaditeľka ani pani N., ktoré boli vo veci vyťažené, ani jedna z nich neeviduje nejaké neštandardné správanie zo strany obžalovaného, alebo nejakú konfliktnú situáciu, ktoré by im zanechali pamäťovú stopu, ktorá by mohla slúžiť pre účely trestného konania, poškodená uviedla, že do spisu dokladala výpoveď pani družinárky, ktorá mala na starosti dcéru. Pani N. je len vedúca škôlky a táto nebola prítomná pri týchto konfliktných situáciách. Bola pri tom prítomná len pani G.. Pani N. ju len upozornila, že takéto návštevy obžalovaného sú nevhodné. Nie si je vedomá, prečo pani N. neuviedla tieto skutočnosti, ale obžalovaný bol niekoľkokrát v škôlke, bol tam skôr ako prišla ona a nevhodne sa správal. Ďalej uviedla, že nepamätá, či sa jej konkrétne obžalovaný pýtal, či môže ísť s nimi k zubárovi. Na ďalšiu otázku obhajcu či má vedomosť o existencii nejakého rozhodnutia, ktoré by bránilo obžalovaného zaujímať sa o ich spoločné deti a ich zdravotný stav, uviedla, že nemá o tomto vedomosť. Obžalovaný však mal vymedzený styk, ktorý mal rešpektovať a nakoľko bol vyjadrený nesúhlas s tým, aby neustále chodil za nimi a prenasledoval ich, nemusel to robiť, mohol ustúpiť a informovať sa neskôr. Na otázku obhajcu, koľkokrát prišiel obžalovaný k zubárovi a pediatrovi, poškodená uviedla, že sa to stalo len raz. Nie si je vedomá, že by úprava styku obžalovanému nejakým spôsobom bránila v styku s deťmi. Na otázku obhajcu, či ona bola centrom záujmu obžalovaného, prečo prišiel obžalovaný k zubárovi alebo to bolo dieťa, zubár, ošetrovanie, poškodená uviedla, že poškodený sa veľmi rád vyhovára, že centrom jeho záujmu boli deti, ale deti nenavštevoval v čase keď deti boli samé, alebo boli v škole v škôlke samé, ale vždy to robil v jej prítomnosti, pretože vedel, že s tým nesúhlasí. Na otázku obhajcu k video chatu zo dňa 12.11.2018, čo k nemu vie uviesť, poškodená uviedla, že presnú hodinu si už nepamätá, vie že obžalovaný v ten deň s deťmi telefonoval, mali videohovor. Následne išla vykonávať nejakú činnosť s deťmi, pričom obžalovaný sa následne ešte sústavne domáhal videohovoru s deťmi. V tom čase mu bol videohovor s deťmi umožnený vždy, keď chcel, nebolo mu v tom bránené, bol v styku s deťmi, ale v takejto intenzite to už bolo neúmerné. Deti mali nejaký režim, ona ako matka chodila do práce, starala sa o deti, o domácnosť a nemohla len celý deň čakať na telefonát obžalovaného a byť mu k dispozícii, kedy on si zmyslí v akom čase a na ako dlho. Na otázku obhajcu, čo bolo záujmom kontaktu alebo o videochat, či to bola komunikácia s ňou alebo s deťmi, poškodená uviedla, že nevie. Mohol chcieť volať s deťmi, ale vždy keď volal s nimi, tak sa to zvrhlo, že začal osočovať ju. Videohovory sa skracovali a nemala chuť každý deň s ním telefonovať a počúvať čo robí zle, čo je jemu upierané, čo ona robí a prečo, kde bola a čo robila. Na ďalšiu otázku obhajcu, či má pocit, že keď obžalovaný išiel okolo ich domu, či to súviselo s jej osobou, poškodená uviedla, že určite so súviselo aj s jej osobou, nakoľko vie kde býva, sledoval ju niekoľkokrát kde bola poobede, prečo nebola napríklad s deťmi, kde chodí

jej priateľ, všetko sledoval. Že deti bývajú na rovnakej adrese ako ona nemohla byť výhovorka, lebo ju sledoval aj v nočných hodinách kde je, teda nebolo to len o deťoch. Toto trvá pár rokov, až dodnes. Obžalovaný neustále rozpráva o tom, kde bola, čo robila, sleduje jej priateľa. Na Štedrý deň sa vozil okolo ich domu a zavolať na nich políciu. Tento útok z jeho strany neskončil, vie, že to robí obžalovaný naďalej. Obžalovaný dáva statusy na sociálnych sieťach im známym ľuďom, jej priateľovi píše kde sú, čo robia. Išlo o anonymné oznámenie na políciu, ale ona sa domnieva, že to bol obžalovaný. Ktorý išiel päť minút pred tým okolo ich domu. Pokiaľ sa týka komunikácie detí s obžalovaným, videohovor prebiehal cez jej mobilný telefón alebo niekoľkokrát aj cez jej počítač. Pokiaľ sa týka úpravy styku, ona sa ho snažila riadne dodržiavať. Pokiaľ otec neprišiel po deti, ona niekedy odmietla dať deti starej matke. Keď deti boli choré obžalovaný si ich aj napriek tomu zobral, chodil s nimi po výletoch kvôli čomu sa im zhoršil zdravotný stav. Ona ako matka ich nechcel ohrozovať, keď boli choré. Na ďalšie otázky obhajcu poškodená uviedla, že obžalovaný do zamestnania telefonoval jeden alebo dva dni, ale koľkokrát nevie, nakoľko bola práceneschopná. Vie to len od kolegyni, ktorá hovor zdvihla. Na ďalšiu otázku obhajcu, či nejakým spôsobom sa narušili jej vzťahy v zamestnaní, či jej bola znížená mzda, prípadne či prišla o pracovný pomer alebo nejakým spôsobom malo dopad telefonovanie obžalovaného do práce, poškodená uviedla, že mzda jej nebola znížená, ani jej to nepoškodilo pracovný pomer, len nakoľko bola v práci nová, bola tam cca dva týždne a hneď išla na PN-ku a hneď bol v práci takýto incident, vrhalo to na ňu veľmi zlé svetlo, cítila sa veľmi nepríjemne a v novej práci nikto nechce zažívať takýto stres. Na otázku obhajcu, či nadobudla niekedy v rámci tohto obdobia obavu o svoj život alebo o zdravie vo vzťahu k obžalovanému, poškodená uviedla, že má z obžalovaného neustály strach nakoľko vystupuje agresívne, má sklony k samopoškodzovaniu a nikdy človek nevie čo mu skrsne v hlave, čo ho nahnevá, čo jej môže urobiť, nakoľko neustále sledoval ju aj deti, a tieto jeho činy už boli cez hranicu únosnosti. Má teda strach o seba, ako aj o svoje deti. Na otázku obhajcu, či sa jej niekedy obžalovaný vyhrážal uviedla, že výslovne v komunikácii sa nevyhrážal, osobne niekoľkokrát pred školou, keď dcéra nechcela k nemu chodiť. Obhajca v tejto súvislosti prečítal časť rozpornej výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 12.10.2020, kedy na otázku obhajcu, či nadobudla v tomto období niekedy obavu o svoj život alebo život svojej rodiny poškodená uviedla v písomnej komunikácii nie, ale z ústnej osobne v roku 2019, kedy sa jej vyhrážal pred školou, nik iný tam nebol. Na otázku obžalovaného z akého dôvodu sa ho ich dcéra začala z jedného dňa do druhého báť, poškodená uviedla, v tom čase obžalovaný niekoľkokrát chodieval za dcérou do školy, do družiny. Prišiel ráno s jeho matkou, kde vulgárne nadával na poškodenú a jej matku pri odovzdávaní dcéry Q. do družiny. Toto videli aj ostatné deti. Dcére sa smiali spolužiaci, že tam obžalovaný chodí, že tam robí krik, dcéra si to neželala. Na ďalšiu otázku obžalovaného, prečo sa poškodená cíti ohrozená ako nebezpečným prenasledovaním, keď sama pred jeho blízkou rodinou povedala, prečo sa nepríde hrať s deťmi k nim domov na dvor a to už aj po tomto celom konaní, poškodená uviedla, že to určite nebolo po celom tomto konaní, ale bolo to v začiatkoch, keď boli na sedení u sociálnej kurately, kedy pani kurátorka a aj ona vyšli obžalovanému v ústrety, aby sa mohol s deťmi stretávať aj nad rámec. Bolo mu umožnené prísť sa s deťmi stretávať k nim, čo využil raz, odvtedy už nebol. Obžalovanému vadilo, že buď je ona pri telefóne, alebo že sú doma jej rodičia a vždy sa našlo niečo, čo prekazilo jeho plány nad rámec sa s deťmi stretnúť. Dcéru nikdy nezastrašovala, že jej obžalovaný ublíži, nie si jej toho vedomá.

Obžalovaný a poškodená pri ich konfrontácii vykonanej na hlavnom pojednávaní dňa 09.09.2025 zotrvali na svojich výpovediach. Poškodená na doplňujúce otázky samosudkyne okrem iného tiež uviedla, že do obce Orovnica je možné ísť popred ich dom alebo inou cestou, ale to je obchádzka. Cez J. sa nedá dostať do inej dediny. Poškodená nevie, či má obžalovaný nejakých známych v obci J..

Svedkyňa D. F. N. na hlavnom pojednávaní na otázky prokurátorky uviedla, že obžalovaného a poškodeného pozná z ich materskej školy, kde chodila najskôr ich dcéra Q. a teraz už aj syn I.. Q. chodila do škôlky asi 3 roky dozadu. S deťmi do škôlky chodila matka na základe rozhodnutia súdu, ktoré mali k dispozícii. Stalo sa, že po deti prišiel aj otec, čo sa stalo do 4 až 5 krát, vtedy kontaktovali matku. Bolo to už po úprave styku otca s deťmi. Nepamätá si už, či obžalovaný aj vysvetlil dôvod, prečo prišiel on a nie matka. Na každej smene je vždy iná učiteľka. Bola tam dvojtriedky a štyri učiteľky, ktoré sa striedajú ráno a poobede. Bola prítomná pri odovzdávaní detí len, keď mala smenu. Nepamätá si celkovo, že by mali nejaký incident. Je to už dlhá doba. Myslí si, že by jej to utkvelo v pamäti, keby sa stalo niečo drastické. Deti na ňu pôsobili vyrovnané, spokojne, mali dobré správanie. Vždy sa tešili na matku aj na otca. Nikdy nemusela zakročiť pri odovzdávaní detí rodičom. Na otázky obhajcu svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný na ňu pôsobil ako každý otec, rodič. Ona počas toho ako boli s deťmi vonku, spravidla to bolo na poobednej nezaregistrovala v období roku 2019, že by sa otec pohyboval v areáli školy počas

jej smeny. Nepamätá si už, či by u maloletej Q. registrovala nejaký diskomfort v správaní rodičov a ani na strach maloletej Q. z otca. Určite obžalovaný chodil do škôlky kvôli deťom. Na otázku obžalovaného, ona si nepamätá na žiadny incident, že by sa deti obžalovaného báli. Na otázku poškodenej, prečo bol obžalovaný pustený do priestorov školy, keď v školskom poriadku bolo jasne napísané, že tam nemá čo robiť, keď sú deti zverené do starostlivosti matky a je k tomu priložené aj rozhodnutie súdu svedkyňa uviedla, že nevie, ako sa obžalovaný dostal do vnútra, ale oni ho určite nepustili. Na otázku samosudcu, či sa deti niekedy vyjadrovali o rodičoch, v tomto prípade svedkyňa uviedla, že sem tam áno. Tešili sa na otca, keď boli u maminy, tak spomínali otca, že sa na neho tešia. Bolo na nich vidno, že majú obidvoch rodičov radi, nebáli sa ich. Na doplňujúcu otázku prokurátorky, či volala ona alebo p. riaditeľka matke pre nevhodné správanie sa otca, pre ktoré by hrozilo vylúčenie I. zo škôlky svedkyňa uviedla, že ona určite nikdy nevolala. J. I. ani nemala v triede a pri Q. si to už vzhľadom na odstup času nespomína. Len od kolegyňi sa dozvedela, že si otec prišiel pre deti a hneď museli kontaktovať matku, keďže podľa rozhodnutia boli deti zverené matke. Na doplňujúcu otázku obhajcu, či registruje odporúčanie sociálnej kurately, aby bol obžalovaný prítomný pri preberaní detí v rámci škôlky svedkyňa uviedla, že sa k tomu nevie vyjadriť.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok H. I., otec poškodenej H. M., B. I. na otázky prokurátorky uviedol, že nevie ako sa dala jeho dcéra a obžalovaný dokopy, asi počas jej štúdia na Q. G. O. V.. Dcéra bývala na internáte, začala sa s obžalovaným stretávať. Oni s tým neboli spokojní, lebo sa dozvedeli o jeho minulosti, že mal ublížiť niekomu na zdraví, zbiť niekoho, tiež mal búračku a mal aj arogantné, agresívne správanie. Dcéru preto od neho odhovárali. V tom čase sa obžalovaný voči ním ešte tak arogantne nesprával, lebo ju chcel, ale on videl na jeho správaní, čo je zač. Dcéra školu nedokončila, keďže ju od neho odhovárali, jedného dňa si zbalila v noci veci a ráno ju nenašli, odišla s ním. Nevedeli, kde išli. Oznámili to preto na políciu. Povedali im, že je plnoletá a že sa nemajú do toho miešať. Preto to nechali tak. Potom zistili, že bola s obžalovaným niekde v Čechách. Dcéra potom ostala v druhom stave, narodilo sa im dieťa a bývala u rodičov obžalovaného. Potom mali asi nejaké nezhody doma, preto sa nasťahovali ku nim a na čas u nich bývali, až kým raz náhodou nezistili, že má obžalovaný nejakú frajerku. Rozhodli sa preto, že odídu okamžite od nich do Rakúska. Tam bývali nevie presne koľko, asi dva roky. Oni k nim chodili na návštevy, zaujímali ich najmä vnúčence. Správanie obžalovaného bolo ako aj predtým. Nevie presne, kedy sa dcéra s obžalovaným rozišli. Dcéra volala, či sa môže vrátiť k nim naspäť. Povedala, že sa chce vrátiť domov preto, že jej obžalovaný povedal, že čaká dieťa s inou ženou, preto sa rozhodla, že už nebude tolerovať jeho neveru. Zobrali auto a išli dcéru presťahovať ku nim. Boli v Rakúsku viackrát, kým dcéru odsťahovali so všetkými vecami. Spolu s obžalovaným veci balili a nakladali. Keď sa dcéra presťahovala na Slovensko začali problémy zo strany obžalovaného, že mu ukradli deti, nábytok. Pričom majú stále nábytok, ktorý im zavadzia a tento si ho môže kedykoľvek prísť zobrať. On viackrát chodieval po deti, presne nevie koľkokrát, možno desiatky krát. Po deti chodili aj jeho manželka s dcérou. Pokiaľ sa týka styku obžalovaného s deťmi, tento sa s deťmi najskôr zo začiatku stretával, ale neskôr chcel sa s nimi stretávať kedykoľvek, prišiel, že ide s nimi do školy, preto sa to dcéra rozhodla riešiť, aby bolo dané, kedy má prísť a nie hocikedy. Potom, čo už bolo stretávanie otca určené súdom, to už asi fungovalo. Obžalovaný sa čudne správal pri preberaní a odovzdávaní detí. Tento si všetko nahrával, prišiel ku bráne a povedal, že si nahráva, že deti mu dáva dcéra špinavé a potom to volal aj kurátorku, hoci dcéra dala deťom čisté veci. Stále si hľadal nejaký dôvod, ako dcéru obviniť, že sa o deti riadne nestará. On s manželkou sa už potom s obžalovaným veľmi nestretávali. Len, keď išiel do škôlky po vnuka, začal tam obžalovaný vykrikovať, volal hneď políciu, že cudzí človek mu berie deti. Potom išiel aj na sociálku a tvrdil to isté. Obžalovaný ich sledoval, dával na internet, facebook, kedy majú stiahnuté rolety. Keď robil niečo na dvore, videl obžalovaného v kuse chodiť hore dole okolo ich domu, sledoval ich, aj dcéru keď išla po deti a objavil sa tam. Keď obžalovaný prechádzal okolo ich domu na aute, pozeral sa, spomalil a o chvíľu sa vracal naspäť, takto chodil hore dole. Toto sa stávalo často. Keď ho videl v sobotu, prešiel okolo ich domu aj desaťkrát, ale presne kedy takto chodil uviesť nevie. Obžalovaného videl chodiť okolo ich domu doobeda aj poobede, ako kedy. Po deti si chodil s mamou, niekedy s bratom. Teraz jeho mama sama chodí po deti. I. volá otca, čo kričí, že kričí stále. S Q. boli všelijaké časy, tá istý čas nechcela k obžalovanému chodiť, revala, bála sa. Obžalovaný sa jej vyhrážal, že ju zoberie do Rakúska, keď nebude hovoriť to, čo chce. Nahrával ju na telefón a aby hovorila to, čo on jej kázal a potom s tým išiel na sociálku a také veci. Potom s tým obžalovaný prestal, teraz to už nerobí. On aj rozobral celú autosedačku v aute, lebo si myslel, že je tam GPS, lebo keď niekde išli, obžalovaný ich sledoval, najmä dcéru. Má vedomosť, že obžalovaný pracuje najmä v zahraničí vo Švajčiarsku. Keď sa obžalovaného pýtal, prečo chodí okolo ich domu, tento mu povedal, že jeho do toho nič nie je, že on si môže chodiť koľko chce a kde chce. Pri odovzdávaní detí on bol spravidla ďalej od nich. Pri odovzdávaní

detí bolo sem tam počuť krik, ale k fyzickému incidentu nedošlo. Na otázky obhajcu svedok uviedol, že v čase keď obžalovaný chodil popri ich dome sa ich dcéra a vnúčatá sa nachádzali doma alebo dcéra bola v práci a vnúčatá v škole, či škôlke. Pokiaľ sa týka vzťahu obžalovaného k jeho deťom, svedkovi to pripadalo, akoby obžalovaný len chcel deti dostať pre seba, ale o tieto by sa starala jeho matka. Potvrdil, že vie o rozšírení práva obžalovaného stretávať sa s maloletými deťmi. Pri odovzdávaní detí sa svedok správal slušne. Keďže obžalovaný si všetko nahrával, aj on si potom pripravil telefón a nahrával. Obžalovaný ešte v Rakúsku, keď dcéra odtiaľ odchádzala sa vyhrážal, že dcéru zničí. On to bral tak, že je na ňu nahneváný, keď od neho odchádza. Po ich príchode na Slovensko obžalovaný robil kopu ďalších vecí, o ktorých on ani nehovoril, nemá na to svedkov. Doškriabal im auto a prišiel za dcérou poprial jej pekný deň, pričom keď táto prišla k autu, toto bolo poškriabané a okrem neho tam nikto vtedy nebol. On mal tiež prepichnutú nádrž na vozidle, ale nevie to dokázať, že to spravil obžalovaný. Nevie o tom, že by sociálna kuratela niečo odporúčala ohľadom prítomnosti obžalovaného pri odovzdávaní alebo preberaní detí. Obžalovaný zo začiatku v kuse jeho dcére vyvolával, posielal jej sms-ky strašne veľa. Volal aj jej vedúcemu do práce, že mu ukradli deti alebo niečo také, nevie však koľkokrát sa to stalo, nepýtal sa presne dcéry koľkokrát sa to stalo. O ňom obžalovaný hovoril, že je alkoholik, hoci už 20 rokov nepije. Potvrdil, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny chodil niekoľkokrát deti domov kontrolovať. Deti sa na obžalovaného niekedy tešia a niekedy nechcú ísť. Tento im posľubuje, čo im všetko pokúpi, ale deti vidia, že im nesplnil, čo im sľúbil. Pokiaľ otec išiel okolo ich domu a deti ho videli, tieto reagovali neutrálne, neutekali k bráne, hrali sa na dvore. Zo začiatku, keď obžalovaný aj prišiel oni mu povedali, že sa s nimi môže hrať aj u nich vo dvore. Tento s tým nesúhlasil, chcel ich len zobrať preč.

Svedkyňa I. I., matka poškodenej na hlavnom pojednávaní na otázky prokurátorky uviedla, že bývajú v spoločnej domácnosti s poškodenou a jej dvoma vnúčatami od júna 2018. Kedy mala Q. 5 rokov. Predtým bývala dcéra s obžalovaným v Rakúsku 4 roky. Obžalovaný nemal svedkyňu nikdy rád, lebo ona na začiatku ich vzťahu dcére povedala, čo obžalovaný vykonal, že bol v minulosti odsúdený. Aj ľudia, ktorí ju poznali svedkyňi dohovárali, aby dcéra s obžalovaným nechodila, že je to zlý človek. Na základe toho ju obžalovaný nikdy nemal rád a trvá to aj naďalej. Dcéra ju však neposlúchla na začiatku. Ona sa obžalovanému po narodení vnučky Emmy aj ospravedlnila za to čo bolo, chcela aby vychádzali ako rodina. Nechceli sa do nich starať. Najskôr bývali u B. a potom prišli bývať k nim. Bolo to v máji 2014. V septembri 2014 jej príbuzní povedali, že videli obžalovaného na parkovisku v aute s priateľkou. Keď to povedala dcére, táto tvrdila, že to nie je pravda a ešte v septembri sa odsťahovali do B.. Po roku ich tam začali navštevovať, a to asi 3 až 4 krát v roku. Videli, že medzi nimi nie je všetko v poriadku, ale nestarali sa do nich. Obžalovaný iba pil, fajčil cigarety a nikdy nebol doma, vždy si našiel zámienku, aby nebol doma, že musí niečo vybaviť. Jej vzťah s dcérou a vnúčatami je dobrý. S obžalovaným nemá dobré vzťahy. Keď ho vidí, rozbúcha sa jej srdce. Tento jej veľmi ublížil tým, keď ju obvinil z rozpadu ich vzťahu, myslí si, že ona dcéru nahovorila, aby sa rozšli, ale ona s tým nemá nič spoločné. Je to rozhodnutie jej dcéry. Príčinou ich rozchodu bolo dieťa s ďalšou priateľkou obžalovaného. Na dopĺňujúcu otázku prokurátorky, či bola svedkom nejakého incidentu obžalovaného s jej dcérou svedkyňa uviedla, že obžalovaný dcéru neustále sledoval, prevádzal sa neustále okolo ich domu, nedá sa povedať, že to bolo 10-20 krát, bolo to v kuse každý deň. Chodil aj do školy a škôlky za deťmi. Svedkyňa pracovala v L. D., preto sa s dcérou a vnúčatami stretávali pred školou, pričom vnučka veľakrát dobehla za ňou s plačom, že tam bol zas obžalovaný a táto nechcela, aby za nimi chodil, bolo jej to nepríjemné. Vnučka ani nechcela chodiť k obžalovanému, keď sa mala s ním stretnúť. Keď obžalovaný išiel autom okolo ich domu, iba pribrzdil, išiel pomaly popred ich dom, ale nezastal. Ona sa ho na to nikdy nepýtala. Dcéra po príchode domov, keďže videla, že to zle znáša ju tým nechcela zaťažovať. Deti sa správajú úplne inak, keď sú s obžalovaným a keď sú s nimi. Q. veľakrát vybuchne, neprimerane reaguje. Bolo v tom období, keď Q. nechcela chodiť k obžalovanému. Keď deti prídu od obžalovaného, sú iní, takí tichší, uzavretejší. Q. veľakrát nechce ísť k obžalovanému. Má ho rada, ale sa ho dosť bojí. U obžalovaného sa dosť kričí a tento opízlou rozpráva. Q. spomínala, že pri odovzdávaní bola prítomná nejaká priateľka obžalovaného, najskôr nejaká S., neskôr P. a jej deti. Q. veľakrát zostala u matky obžalovaného, alebo u jeho brata ako s obžalovaným. Bola svedkom, keď si obžalovaný pred Vianocami cestou z C. D. natáčal video, kde ju urážal, že týrala svoje deti, že má psychicky chorého syna a dal to video na Facebook. Videla tiež jedno video, kde Q. obžalovaný prinútil povedať, že doma spáva na zemi, že jej dávajú málo lásky, čo vôbec nebola pravda. Doma im potom povedala, že to musela povedať, že to jej povedal on a že si to nahrával. Na otázku prokurátorky, či má vedomosť, že by obžalovaný bol kontaktoval zamestnávateľa jej dcéry, svedkyňa uviedla, že áno, že dcéra jej povedala, že obžalovaný jej častokrát do práce volá. Dôvodom malo byť, že ju sledoval, nevie alebo jej chcel uškodiť, aby prišla o prácu a aby on mal deti a ona nie. Myslí si, že obžalovaný chcel dcéru o deti pripraviť. Svedkyňa aktuálne s obžalovaným vôbec

nekomunikuje. Jej dcéra asi tiež nie. Chodenie obžalovaného okolo ich domu skončilo na Vianoce, ona poslednýkrát videla obžalovaného 23.12.2020. Na otázky obhajcu ďalej svedkyňa uviedla, že v čase, keď obžalovaný chodil okolo ich domu sa jej dcéra nachádzala buď v dome alebo bola v práci. Veľký incident bol v škole ráno dňa 23.10.2019 tým, že obžalovaný sledoval veľmi dcéru, táto sa bála sama chodiť do školy, najskôr ju vozila do práce a potom išla ona s deťmi do školy, tak zmenili trasu, a to najskôr chodievali zaviesť deti do školy a až potom ju zaviezla dcéra do práce. Pokiaľ sa týka uvedeného incidentu, obžalovaný prišiel do školy aj so svojou matkou, dcéra išla dať vnuka do škôlky a vnučku do družiny a už chceli odísť, keď počuli, že prišli, dcéra sa vrátila do škôlky a ona išla do družiny a tam čakali, čo bude. Na chodbe bol veľký krik, na čo sa vnučka skryla do kúta. Títo prišli za nimi do družiny, medzitým tam prišla aj jej dcéra, obžalovaný začal svedkyňu nadávať „Ty orovnícká špina špinavá, zmizni mi z očí“. Aj jeho matka začala svedkyňu nadávať, kričať na ňu. Ona vyšla z družiny a volala ich, aby sa išli porozprávať von, to nepomohlo, títo v slovných útokoch voči jej osobe pokračovali, že žijú ako potkany, že chodia do kostola, čo s deťmi spravili. Obžalovaný jej celou cestou pri východe zo školy nadával. Ona mu na to povedala, aby sa s ňou tak nerozprával, že má priateľku aj dieťa v Žiari nad Hronom, nech sa stará o ne a aby im a ich deťom dal pokoj. Odvtedy sa s obžalovaným asi nestretla. Na ďalšiu otázku obhajcu, či má vedomosť, že by sociálna kuratela odporúčala prítomnosť obžalovaného v čase odovzdávania, preberania detí od jej dcéry svedkyňa uviedla, že má o tom vedomosť. Nevie ako sa dcéra s obžalovaným potom na tom dohodli. Dcéra nemala problém s odovzdávaním detí obžalovanému. Vie, že tam bol jeden incident, keď vnučka Q. nechcela ísť k obžalovanému, musela sa zavolať polícia, sociálna kuratela. Presný dôvod, prečo vnučka nechcela k nemu chodiť nevie. Táto sa ho bála. Tento krič, nadáva, hreší, on aj jeho rodičia. Na ďalšiu otázku obhajcu, kde sa nachádzali deti v čase, keď obžalovaný prechádzal okolo domu svedkyňa uviedla, keď boli deti na dvore hlavne Q. utekala dnu za nimi, lebo sa bála. Oni ich aj chránili, lebo nevedeli, čo majú od obžalovaného čakať, báli sa o ne. Obžalovaný je nevyspytateľný. Deti chránili tak, že sa s nimi hrali v zadnom dvore, alebo sa s deťmi hrali vo vnútri, pričom videli obžalovaného, že prechádza popred ich dom autom. Dcéra bol v tom čase buď vnútri alebo bola v práci. Nevie, či obžalovaný chodil pozeráť deti alebo jej dcéru. Ona vie len o dvoch videách, ktoré obžalovaný uverejnil na Facebook, ako naložil s ostatnými uviesť nevie. Nevie dôvod návštevy obžalovaného v škôlke v deň, keď došlo k ňou uvedenému incidentu. Na otázky samosudcu ďalej uviedla, pokiaľ sa týka elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou v žalovanom období ona si dátumy nepamätá, obžalovaný často však písal dcére sms-ky, telefonoval jej veľa krát, a to 20 až 30 krát za večer. Ona obsah týchto sms-iek nepozná celkom, dcéra jej o všetkom ani nepovedala. Nevie isto, či dcéra na tieto sms nejakým spôsobom reagovala. Od vnučky vie, že obžalovaný prišiel za nimi aj k doktorovi, že ich zase sledoval, že tento drzo vbehol do ambulancie bez zaklopania. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný použil voči deťom fyzické násilie.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa M. B., matka obžalovaného na otázky prokurátorky uviedla, že pred deviatimi rokmi keď sa dali jej syn s poškodenou dohromady, poškodená odišla od rodičov z domu a začala bývať u nich a s rodičmi vôbec nebola v kontakte. Keď poškodená zostala tehotná, vyhľadali svedkyňu rodičia poškodenej, že ako je to možné, že oni o dcére nič nevedia. Táto s nimi nekomunikovala. Na intervenciu jej manžela sa pred Vianocami poškodená s rodičmi udobrila. O. Q. sa narodila XX.XX.XXXX. Po tomto prišli jej rodičia aj na návštevu a navštevovali sa. Svedkyňa vie, že obžalovaný do ich rodiny nikdy nezapadol. Bolo dobre len dovtedy, kým poškodená nenavštevovala svojich rodičov. Táto jej veľmi ovplyvnila. Rodičia mali na ňu vždycky veľký vplyv, a to čo títo povedali, to bolo prvoradá. Rok bývali obžalovaný s poškodenou u nich a potom sa presťahovali do Rakúska, kde si obžalovaný našiel prácu. Zariadil im tam byt. Tento si myslel, že rodičia poškodenej nebudú mať už vplyv na ich rodinu. Opak bol pravdou. Obžalovaný jej postupne začal hovoriť, že poškodená sa mení, že už nie je taká ako na začiatku, keď majú rodičia na ňu taký veľký dosah. Keď sa obžalovanému a poškodenej narodil syn I., poškodená počkala len na to, že mala nárok na peniaze, ktoré dostala len kvôli obžalovanému, ktorý mal nárok na príspevok na bývanie alebo niečo také. Keď tieto peniaze prestala dostávať, zbalila všetky veci s tým, že ide na Slovensko k rodičom na prázdniny, to povedala u nich. Po dvoch alebo troch týždňoch išla poškodená do Rakúska a odsťahovala čo sa dalo. Tým ich vzťah skončil. Obžalovaný sa domáhal styku s deťmi, volal poškodenej, chcel cez videohovor ako otec sa s nimi snažil skontaktovať. Ona mohla byť, keby ju bol udal stíhaná v Rakúsku za únos dieťaťa, ale neurobil to. On sa len domáhal toho, aby sa s deťmi mohol stretnúť. Zo začiatku to aj fungovalo, videohovor a telefonický kontakt ale len dovtedy, kým poškodená si nezabezpečila súdne rozhodnutie o úprave styku obžalovaného s deťmi. Potom už poškodená nechcela dvíhať ani telefonáty, prestala komunikovať. Vie, že deti keď začali chodiť Q. do školy a I. do škôlky, hovorili obžalovanému, aby ich prišiel ráno pozrieť, keď pôjdu do školy či škôlky, chcel aby ho videl ísť do školy s taškou. Nešlo

teda o prenasledovanie poškodenej, ale o to, že obžalovaný chcel deti vidieť ako idú do školy a zo školy. Na otázku prokurátorky, či svedkyňa vie o tom, že sa obžalovaný vozil okolo rodinného domu, v ktorom bývala poškodená s deťmi svedkyňa uviedla, že o tomto má vedomosť, lebo Q. mu povedala, že keď pôjde náhodou okolo, či im zatrúbi. Ona nevie, či to bolo opakovane niekoľkokrát denne. Na ďalšiu otázku prokurátorky, či vie o tom, že ich obžalovaný natáčal svedkyňa uviedla, že vie o jednom videohovore, ktorý natočil s Q., čo bolo jeho predmetom si však už nepamätá a ani nevie, z koho popudu bol tento videohovor natočený. O iných nemá vedomosť. Po deti chodieval buď obžalovaný alebo išla ona. Keď sa už začali vzťahy narúšať a raz išla po deti a nemala na to papier, tak jej poškodená nechcela deti dať a povedala jej, že ona deti hocikomu nedá. Obžalovaný potom vybavil papier, aby ona mohla ísť oficiálne deti prevziať. Deti vždycky chceli ísť k otcovi, len raz keď bola Q. prváčka sa stalo, že jej narozprávali, že ju obžalovaný chce uniesť do Rakúska, tak Q. sa počas dvoch mesiacov stránila otca, nechcela k ním ani ísť. Ona tomu neverila, že by Q. nechcela ísť k otcovi, a preto aj ona išla do školy a Q. ešte aj pred ňou utekala, ako keby zbadala diabla, čerta. Q. povedala im potom doma, že jej povedali, že ju chce ocko uniesť do Rakúska. Na ďalšiu otázku prokurátorky uviedla, že teraz vzťah medzi obžalovaným a poškodenou teraz nefunguje, títo absolútne spolu nekomunikujú. A ak obžalovaný poškodenej vypisoval, tak len jedine kvôli deťom. Ona obsah tých sms nevidela, povedal jej o tom sám obžalovaný. Nemá vedomosť, že by obžalovaný kontaktoval zamestnávateľa poškodenej. So synom má dobrý vzťah. Keď sú deti u nich, plne sa im venuje obžalovaný, tento je vždy prítomný u nich, keď mu je umožnený styk s deťmi. Vzťah obžalovaného s deťmi je dobrý, deti ho strašne ľúbia, pýtajú sa na neho kedy príde. Nestalo sa nikdy, že by ona bola s deťmi sama alebo len niekto druhý. Na otázku prokurátorky, či medzi obžalovaným a poškodenou došlo v jej prítomnosti k nejakému incidentu svedkyňa uviedla, že v ten rok, keď sa poškodená od obžalovaného odsťahovala, tento prišiel na Vianoce, kedy mal mať deti, poškodená prišla k ním sama s deťmi, pričom obžalovaný bol z toho nervózny, poškodená mu trhala l. z ruky. So synom sa nerozpráva o poškodenej, len o deťoch. Na otázky obhajcu svedkyňa ďalej uviedla, že vzťah obžalovaného k jeho deťom je dobrý, tento ich má rád, kvôli nim sa naučil aj variť. Za obdobie od 17.06.2018 do konca roku 2019 nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný prejavoval záujem o osobu poškodenej. Ona nebola prítomná v uvedenom období pri komunikácii medzi obžalovaným a poškodenou. Len z rozprávania obžalovaného vie, že keď obžalovaný niečo potreboval a chcel sa s poškodenou skontaktovať, toto nebolo možné, nakoľko táto nedvíhala telefón, za to bolo veľa telefonátov, aj napriek tomu, že on sa chcel s ňou o niečom dohodnúť, teda bola to ťažká komunikácia s poškodenou. Nemá vedomosť o oznámení sociálky o tom, že obžalovaný mal byť prítomný pri odovzdávaní a preberaní detí zo škôlky a ani o tom, že by sociálka mala nejaký postoj voči osobe obžalovaného a poškodenej. Ďalej potvrdila, že sa obžalovaný domáhal rozšírenia styku s deťmi, pretože predtým deti mali od piatku do soboty a teraz ich už majú od piatku do nedele. Deti sú veľmi spokojné. Na otázky obžalovaného svedkyňa uviedla, že deti sa obžalovaného nebáli okrem toho razu, keď Q. povedala, že ju chce uniesť do Rakúska. Potvrdila, že obžalovaný chodí s deťmi na výlety, prechádzky, hrajú sa spolu. Deti hovoria, že otca ľúbia aj ich ako starých rodičov. Vie, že obžalovaný už nechce s poškodenou komunikovať. Na otázku poškodenej, aby sa vyjadrila k incidentu v škole, svedkyňa uviedla, že keď vošli do triedy Q. sa utekala skryť do kúta. Ona vtedy ani obžalovaný nič nehovorili. Hovorili až potom, čo odišli z triedy. Na otázky samosudcu svedkyňa ďalej uviedla, že príčinou rozvratu vzťahu obžalovaného a poškodenej bolo, že do ich vzťahu zasahovali rodičia poškodenej. Pokiaľ sa týka iných vzťahov tieto obžalovaný začal mať až, keď sa poškodená začala meniť, tento sa sťažoval, že je chladná, odmeraná, čo bolo ešte v Rakúsku. Nevie sa bližšie vyjadriť k obsahu komunikácie obžalovaného s poškodenou. Len od obžalovaného vie, že sa domáhal styku s deťmi.

Svedkyňa I. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako učiteľka materskej školy na V. G. F. I. G. O. L. D. 15 rokov. Do jej triedy asi pred tromi rokmi v roku 2018 alebo 2019 chodili obidve deti obžalovaného. Toho času chodí už len syn, ktorý je už v inej triede. Na otázku prokurátorky v čase keď chodili deti, kto ich donášal, odnášal, svedkyňa uviedla, že deti donášala matka a obžalovaný vtedy musel čakať na matku, aby mohol byť s deťmi pred budovou školy. Už si nepamätá presne či mal dovolené čakať aj v budove školy, obžalovaný to rešpektoval. Deti obžalovaného ľúbili, aj on ich ľúbil, vidieť že je tam vzájomná láska. Deti chceli byť s ním, lipli na ňom, tešili sa keď prišiel. To bol podľa nej jediný dôvod prečo obžalovaný chodil pred škôlku. Obžalovaný sa snažil dodržiavať to, aby čakal na matku. Raz sa stalo, že obžalovaný na ňu v afekte trochu vybehol, on chcel byť s deťmi, ale ona mu povedala, že musí počkať. Jemu sa to nepáčilo, ale potom poslúchol. Jej sa už žiadna neštandardná situácia s obžalovaným nestala. Mali vedomosť, že dieťa môžu dať len matke. Obžalovaný sa v podstate snažil dodržiavať to, kým príde matka po deti, vedel že by bolo zle, ak by to nerešpektoval. Na otázku

prokurátorky, aký pocit mala z rodičov maloletých detí uviedla, že dobrý. Čo sa týka starostlivosti o deti bolo všetko v poriadku, či už zo strany matky alebo zo strany obžalovaného.

Svedkyňa O. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracovala ako vychovávateľka a asistentka na Základnej škole v L. D. pred tromi rokmi. Toho času je už dôchodkyňa. Stretla sa s dcérou obžalovaného Q., ktorú mala na starosti v rannej a poobedňajšej družine. K správaniu maloletej uviedla, že táto mala občas problémy, táto bola občas šťastná a občas nešťastná, myslí, že ju trápilo, že nemôže ocka vídavať každý deň. Túto pravidelne každé ráno doviedla do družiny matka aj so starou matkou. Q. často ocka spomínala, že pôjde k nemu na návštevu, že sa budú spolu hrať. Niekedy sa veľmi tešila na návštevu k nemu a niekedy nebola veľmi nadšená, že musí ísť k obžalovanému. Potom jej rozprávala rôzne veci, ale niekedy sa dieťaťu nedá všetko veriť. Ona sa jej snažila vždy povedať, aby sa na ocina tešila, aby bola s ním šťastná a že sa potom opäť vráti späť k mamine. Q. jej niekedy hovorila, že ju otec zatvára do nejakej miestnosti aj s bratom. Svedkyňa nevie, či je to pravda. Predtým sa stretla u Q. s tým, že si táto niečo vymyslela, deti majú veľkú fantáziu. Q. jej nechcela povedať, prečo ju mal otec zatvárať do tej miestnosti. Počas svojej práce vychovávateľky sa stretla aj s obžalovaným. Stretli sa tak, že ona išla do práce a poškodená ju zobrala autom do práce, nakoľko svedkyňa býva neďaleko od práce, kde pracuje matka poškodenej. Vedela, že Q. by sa nemala s obžalovaným ráno stretávať a dieťa by mala odovzdávať manželka, ak sú rodičia rozvedení. Stalo sa im 3 dni po sebe, že obžalovaný ich čakal pri aute a zobral si malého a išiel s ním do škôlky. To bolo v poriadku. Ona videla, že obžalovaný má malého rád a že chce byť s ním. Potom zase prišiel za Q. a táto prvýkrát v pohode sa s ním zvitála a rozprávala. Potom sa raz ráno, ale nepamätá si už, či to bolo naozaj 3 dni po sebe prišiel obžalovaný do školy aj so svojou matkou a vtedy ju veľmi sklamal, lebo kričal. Prišiel vtedy do družiny do triedy za nimi, kde kričal a Q. sa zľakla a utekala k oknu. Ona jej vtedy povedala, aby keď už obžalovaný prišiel, aby išla k nemu a porozprávala sa s ním. Vtedy sa stalo to, čo sa jej veľmi nepáčilo a to, že obžalovaný začal kričať a začal osočovať matku poškodenej „Čuš ty stará striga“. Potom obžalovaný, poškodená a ich matky vyšli von z triedy a vtedy deti, ktoré boli prítomné začali hovoriť, že Q. má zlého ocka. Ona ho zastala, že možno má horší deň a aby si to nevšíмали a šli ďalej. Q. sa potom už začala správať normálne, hrala sa a rozprávala, nepripadala jej byť nešťastná. Ona odvtedy obžalovaného nevidela. Vie ale od Q., ktorá jej hovorila, že bola u ocka a tešila sa na neho. Nevie okrem uvedeného incidentu o inej situácii, ktorá by jej utkvela v pamäti. Ona potom poškodenej napísala rukou jeden list, ako to ona vtedy videla. Po tomto sa už s poškodenou nestretávala a nevie, čo sa potom udialo. Na otázky obhajcu svedkyňa ďalej uviedla, že dôvodom, pre ktorý chodil obžalovaný do škôlky a do školy za deťmi bolo že ich má rád, ale podľa nej tam prakticky nemal čo ráno robiť. Neboli to dni, kedy si mal od manželky preberať deti. Obžalovaný chcel deti vidieť. Nemá vedomosť o tom, že by existoval nejaký právny rámec, ktorý by určoval, či a kedy má vidieť deti alebo vôbec, že by takýto právny rámec existoval. Už po týchto udalostiach jej maloletá Q. ešte rozprávala, že boli u ocka, ale že tento bol na nich prísny. Ďalej svedkyňa uviedla, že nemá vedomosť o tom, že podľa sociálnej kurately nemala matka obžalovanému brániť v odprevádzaní detí za jej prítomnosti. Na otázku samosudcu ďalej svedkyňa uviedla, že sa ku vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou nevie vyjadriť, nevie to posúdiť. Poškodená sa o Q. vzorne starala. Pri incidente v triede jej to pripadalo, že vzájomne boli na seba nahnevani, každý z nich si bránil svoju matku a aj že sa každá strana snaží robiť všetko, čo môžu pre Q..

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok I. B., brat obžalovaného na otázku obhajcu uviedol, že k veci sa vie vyjadriť len zbežne. Býva sám už viac ako 10 rokov, ale brata si pozná. Obžalovaný deti ľúbi a oni jeho. Je zlé, aby deti trpeli, že sa rodičia nevedia dohodnúť ako dospelí ľudia. Bol asi raz s obžalovaným sa odvieť na svojom aute na Breznici, kde je škôlka, obžalovaný chcel deti vidieť cez plot. Myslí si, že obžalovaný poškodenú neprenasledoval, len chcel vidieť svoje deti a ona mu nechce umožniť to, aby ich on videl. On nemá vedomosť o komunikácii a jej obsahu medzi obžalovaným a poškodenou. Pokiaľ sa týka jeho vedomosti o videochatoch, niečo zazrel, že spolu komunikovali, ale bolo to už dávno. Pred škôlku obžalovaný chodil preto, lebo chcel vidieť svoje deti a poškodená mu nechcela umožniť žiadny styk s nimi. Obžalovaný chodil do miesta trvalého bydliska poškodenej tiež preto, aby videl deti ako sa tieto vonku hrali. Ale jemu to tak príde, že poškodená nechcela, aby mali deti s obžalovaným žiadny styk a ani s nikým z ich rodiny. Poškodená sa mu ani nepozdraví. Hoci sa s obžalovaným nejako nenavštevujú, vie že obžalovaný sa stýka s deťmi, chodia spolu ku svedkovi na návštevy. Tento mu aj povie, keď sa nevedia dohodnúť, alebo že si robia napriek, ale on obžalovanému povedal, aby ho do to nezaťahoval, že mu to nerobí dobre to počúvať. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný nad rámec bežného kontaktu s deťmi vyhľadával poškodenú. Na otázky prokurátorky okrem iného uviedol, že s bratom sa stretáva, keď nebol brat na Slovensku, raz za mesiac prišiel. Keď je obžalovaný doma,

chodievala ku nemu aj s deťmi každý druhý týždeň, keď mu to vydá. Obžalovaný s deťmi vychádza veľmi dobre. S poškodenou tento vychádza zle, nevedeli sa dohodnúť. Na doplňujúcu otázku samosudcu uviedol, že nebol v žalovanom období prítomný stretnutí obžalovaného s poškodenou.

Svedok P. B., brat obžalovaného na hlavnom pojednávaní na otázky obhajcu okrem iného uviedol, že určité veci v obžalobe nie sú pravda. Jediné o čo mal obžalovaný záujem sa stretnúť s deťmi, chcel ich vidieť a poškodená nereagovala na jeho správy a volania. Teda kontaktoval ju len z dôvodu, že chcel vidieť svoje deti. Obžalovaný svoje deti ľúbi, preto poškodenú kontaktoval. Nie si je vedomý, že by obžalovaný poškodenú prenasledoval. S bratom majú otvorený vzťah, vychádzajú spolu. Myslí si, že obžalovaný neprejavoval nadmerný záujem o poškodenú. Nemá vedomosť o obsahu komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou, ani o návštevách obžalovaného u pediatra. Na otázky prokurátorky svedok uviedol, že s bratom býva, keď si tento príde po deti podľa rozhodnutia súdu, každý druhý týždeň. Svedok má trvalé bydlisko u rodičov a obžalovaný keď si berie deti príde k nim, lebo stará mama a starý otec chcú deti vidieť. Obžalovaný k nim príde s deťmi na nejakú hodinu a potom ide s deťmi preč. Keď sa vracajú v nedeľu, tak obžalovaný znovu príde s deťmi k ich rodičom. Obžalovaný chodí s deťmi do Žiliny, kde teraz pracuje. Obžalovaný v žalovanom období robil žeriavnika. Potvrdil, že s obžalovaným bol raz v škole, tento tam chcel vidieť deti. Mal ísť s ním ako svedok, ak by bol nejaký problém. On nikdy nešiel s bratom okolo domu poškodenej. Na otázky samosudcu svedok ďalej uviedol, že v žalovanom období ak bol svedkom osobného kontaktu obžalovaného s poškodenou, tak len keď chcel pri bráne vidieť obžalovaný svoje deti a poškodená mu to nechcela umožniť, ale svedkom nejakej komunikácie medzi nimi nebol. Potvrdil tiež, že pre deti išla do školy a škôlky niekedy jeho matka, ak bol obžalovaný dlhšie v robote. Obžalovaný sa pred ním zmieňoval o deťoch, nie o poškodenej, nerozprávali sa o nej.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa Q. R., teta obžalovaného na otázky obhajcu okrem iného uviedla, že to, čo bolo medzi obžalovaným a poškodenou robilo zle deťom. To, čo je uvedené o prenasledovaní v obžalobe je blbosť a výmysel, pretože ak chce raz otec vidieť deti a kontaktuje svoju bývalú partnerku s tým, že by chcel s nimi byť aj v inom čase, ako je v rozhodnutí súdu o úprave styku a táto nereaguje na sms-ky a na telefonáty, na nič, tak čo mal iné robiť. Považuje to za normálne, že ich chcel vidieť ako otec a nie ako za prenasledovanie. Deti obžalovaného strašne ľúbia, chodia k nim na návštevu, keď ich má obžalovaný, deti sa tešia keď môžu byť s ním. I. je na obžalovanom doslova zavesený. Pokiaľ sa týka komunikácie obžalovaného s poškodenou v žalovanom období, jej obžalovaný niečo čítal. Vie, že sa snažil o kontakt, komunikáciu, aby si mohol deti viac brávať, častejšie byť s deťmi, aby mu to poškodená dovolila, ale celú komunikáciu ona nečítala. Poškodená buď na to neodpovedala a on jej písal ďalej v tom zmysle, že prečo mu neodpovedá, nereaguje na jeho správy. S poškodenou sa nedalo komunikovať. Táto keď ju aj teraz pozdravila jej ani neodpovedala. Hoci ju volala, aby prišla keď má deti aj ona k nim. Ale táto je na nich nahnevaná. Ona aj jej rodičia deti ľúbia. U nich sa im nestalo nič zlé. Dôvod, prečo obžalovaný chodil pred materskú školu v čase odovzdávania detí bol, že obžalovaný chcel deti vidieť, bola toho sama svedkom ako mu hovorili, či príde za nimi, keď budú končiť v škole či škôlke. Tento im to chcel splniť. Má vedomosť, že obžalovaný tiež chodil autom okolo miesta bydliska poškodenej a to z dôvodu, lebo ich chcel vidieť aspoň na pár minút. Neraz volal aj ju, aby išla s ním. Párkrát tiež s ním bola aj jej dcéra, a to len preto, aby videl deti na ulici sa hrať. Ale väčšinou ich však nevidel, lebo boli deti vnútri. Obžalovaný o osobu poškodenej neprejavoval záujem. Určite nie, že by jej chcel nejako ublížiť alebo ju obmedzovať, alebo že by ju prenasledoval a vyhľadával jej prítomnosť pod zámienkou vyhľadávania detí. V jej prítomnosti nedošlo v žalovanom období k stretnutiu obžalovaného s poškodenou.

Svedkyňa I. R., sesternica obžalovaného na hlavnom pojednávaní na otázky obhajcu uviedla, že obžalovaný chcel len vidieť svoje deti, lebo mu to bolo odopreté. Vie, že medzi obžalovaným a poškodenou bol problém s deťmi. Ona však s obžalovaným aj v žalovanom období bývala málo, veľmi sa nevidajú. Pokiaľ sa týka prítomnosti jej osoby pri komunikácii medzi obžalovaným a poškodenou, bola raz s obžalovaným pred rodinným domom poškodenej, keď si išiel po deti. Sedela v aute a poškodená bola len pri bráne. Komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou nebola vtedy pekná, bližšie sa k tomu vyjadriť nevedela. Rodina poškodenej nevedela, že ona je jeho sesternicou a hneď ju nazvali, že je štetka, o čom sa dozvedela neskôr. Ona išla s obžalovaným vtedy preto, že ju tento o to požiadal s tým, že vždy je problém, keď si ide pre deti a poškodená mu ich nechce dať. Vie, že obžalovaný chodil okolo miesta trvalého bydliska poškodenej a detí, lebo tento chcel vidieť deti a poškodená mu ich nechcela ukázať. Z toho istého dôvodu chodil obžalovaný aj pred škôlku, keď sa deti odovzdávali do škôlky, alebo keď sa preberali zo škôlky. Poškodená s tým mala problém. Obžalovaný jej o svojich problémoch

rozprával. Nemá vedomosť, že by obžalovaný prejavoval zvýšenú pozornosť o osobu poškodenej a že by vyhľadával jej prítomnosť alebo, že by ju prenasledoval nejakým spôsobom tak ako je uvedené v obžalobe. Jedine, len keď sa chcel stretnúť s deťmi. Poškodená u neho už skončila. Na doplňujúce otázky samosudcu svedkyňa ďalej uviedla, že komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenou viac menej čítala, dal jej ju prečítať obžalovaný. Bolo to už dávno, nepamätá si to už veľmi. Jej obsahom bolo, že ako by si prišiel po deti, na čo poškodená odpovedala, že teraz nie a výhovorky, jednoducho mu tie deti nechcela dať. Pokiaľ sa týka prítomnosti jej osoby pri komunikácii medzi obžalovaným a poškodenou, bola len raz ako už uviedla pri rodinnom dome poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa A. P. na otázky prokurátorky uviedla, že poškodená je asi od jesene roku 2018 jej kolegyňa, robí v tej istej kancelárii. Obžalovaného vôbec nepozná, neprišla s ním do kontaktu. Poškodená v čase nástupu do firmy s obžalovaným nežila, žila u rodičov. Nezdôverovala sa so situáciou doma. Svedkyňa bola len svedkom, keď kolegyňa O. zdvihla, keď volal obžalovaný do práce, keď bola poškodená PN, či poškodená je v práci. Už vôbec nevie presne kedy to bolo, možno pred 2 alebo 3 rokmi, je to už veľmi dávno. Obžalovaný volal vtedy v rámci jedného dňa 2 alebo 3 krát, bolo to doobeda. N. O. keď zložila, hovorila, že volal poškodenej bývalý a pýtal sa, či táto je v práci. Táto jej bližšie nehovorila o tomto telefonáte. Hovorila, že obžalovaný komunikoval arogantne. Kolegyňa povedala obžalovanému, že poškodená je určite na PN, že nie je v práci, on potom zložil. V ten deň zdvihla dvakrát obžalovanému kolegyňa O. a raz asi šéf p. T.. Všetci sedia v jednej kancelárii, teda počujú, keď niekto telefonuje. Aj p. T. povedal, keď sa obžalovaný pýtal na poškodenú, že táto je na PN.

Svedkyňa H. O. na hlavnom pojednávaní na otázky prokurátorky uviedla, že poškodená je jej kolegyňa v práci od roku 2018. Svedkyňa vo firme pracuje od 15.10.2018, vtedy už bola poškodená zamestnaná vo firme, asi dva týždne pred svedkyňou. Keďže boli nové kolegyne, nepoznali sa, nehovorili si medzi sebou nejaké dôvernosti. Ona videla na poškodenej, že táto prišla niekedy do práce uplakaná a že asi má nejaké problémy. V kancelárii sedí s poškodenou aj s p. P.. Svedkyňa má na starosti vo firme komunikáciu, preto zdvíha telefóny. Pamätá si, že obžalovaný volal, tento volal dvakrát, dopytoval sa na poškodenú, nebolo možné jeho žiadosti vyhovieť, nakoľko táto bolo v tom čase práceneschopná. Už si nepamätá presne, kedy mal obžalovaný telefonovať, mohlo to byť tri roky dozadu. Už si nespomína, ako sa jej obžalovaný predstavil, ale pamätá si, že tento sa dopytoval na svoju bývalú partnerku. Obžalovaný chcel poškodenú k telefónu. Už si nepamätá presne, čo jej obžalovaný do telefónu povedal, ale obidva telefonáty boli dosť nepríjemné. Obžalovaný si nechcel dať vysvetliť, že poškodená je PN a preto nemôže jeho žiadosti vyhovieť, teda nemôže mu ju dať k telefónu. Už si nespomína ani, či tie dva telefonáty boli v rámci jedného dňa. V tom čase v kancelárii okrem nej a p. P. sedel aj jej nadriadený p. T.. Už si nespomína, či niekto z nich okrem nej zdvihol telefonát, ktorým by sa niekto domáhal poškodenej. Spomína si len na tie dva telefonáty, ktoré ona zdvihla. Na otázku obhajcu, či uviedol obžalovaný dôvod, prečo si pýtal p. poškodenú k telefónu, svedkyňa uviedla, že si ju pýtal len k telefónu, žiadne iné skutočnosti, ktoré jej tento uviedol si už nepamätá.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok S. T., riaditeľ spoločnosti W. B., F.. Malý Lapáš na otázky prokurátorky uviedol, že obžalovaného nepozná. Poškodená je od septembra 2018 ich zamestnankyňa. S obžalovaným bol v telefonickom kontakte asi len raz v októbri 2018, na obsah tohto telefonátu si už presne nepamätá. Obžalovaný sa dopytoval veľmi dôrazne, kde je poškodená. On má za to, že volal obžalovaný. V tom období bola poškodená práceneschopná. Vie, že boli dva telefonáty do spoločnosti a jeden konkrétne jemu, bolo to v jeden deň. Vie, že kolegyne P. a O. sa v kancelárii bavili, že volal pán, ktorý sa veľmi nevhodným spôsobom dopytoval na poškodenú. Poškodená je vynikajúci zamestnanec, bojoval by za ňu, aby ju vo firme nestratili. K jej súkromnému životu vie len minimum, že táto má problémy s bývalým manželom alebo priateľom, nič viac nevie. Pokiaľ sa týka jej práce v spoločnosti, túto si vykonáva svedomito, toto nezasahuje do výkonu jej pracovnej činnosti. O tomto telefonáte sa s poškodenou rozprával len toľko, že sa jej pýtal, prečo jej obžalovaný volal do práce, keď je práceneschopná. Má za to, že vtedy obžalovanému povedali, že poškodená je práceneschopná. Asi iné informácie mu neposkytli. Na otázku obhajcu svedok ďalej uviedol, že po telefonáte obžalovaného nedošlo k preradeniu poškodenej, ani jej nebol znížený plat. Táto bola len napomenutá, aby si súkromný život riešila mimo zamestnania.

Svedkyňa S. I. na hlavnom pojednávaní na otázky obhajcu uviedla, že obžalovaný určite poškodenú neprenasledoval. Kontaktoval ju z dôvodu, že chcel vidieť svoje deti, lebo mu to nebolo umožnené. Ona sa s obžalovaným pozná už nejakú dobu, je s ním kamarátka. Trávila s ním a jeho deťmi čas po

rozchode obžalovaného s poškodenou párkrát do týždňa, väčšinou cez víkendy. Buď mali deti alebo išli spolu do kaviarne. Nenavštevovala ho u neho doma. Vie, čo im vraveli deti. S obžalovaným sa stretávala, ale určite nie za účelom nejakého prenasledovania ale len keď išli po deti tieto vyzdvihnúť, alebo keď išli na výlet. Deti boli najskôr dosť nekomunikatívne, akoby sa báli. Nakoniec sa po chvíľke rozhovorili a na otázky im odpovedali s tým, že maminka im buď niečo vravela alebo jej priateľ. Deti si otca vyžadovali, mali ho veľmi radi. Tento sa o ne zaujímal a staral. Bola asi trikrát prítomná pri odovzdávaní detí poškodenou obžalovanému. Obžalovaný vtedy sedel v aute a poškodená bola pri bráne, odkiaľ deti samé prešli do auta. Zo strany obžalovaného neregistrovala zvýšený záujem o poškodenú. Tento sa vždy zaujímal len o deti. Bola aj s obžalovaným pri škôlke, nič také sa nestalo, deti normálne prišli zo škôlky, oni sadli do auta a odišli. S obžalovaným bola v bližšom kontakte asi tri roky dozadu, určite to bolo v roku 2019. V súčasnosti už nie je s obžalovaným v kontakte. Nevie o tom, že by sa obžalovaný vozieval na aute okolo miesta trvalého bydliska poškodenej. Jedine keby išiel vyzdvihnúť deti. Na otázky prokurátorky svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný jej hovoril o vzťahu s poškodenou, že táto nechcela, aby sa obžalovaný s deťmi stretával a vsúvala im do hlavy nejaké pochybné informácie. Obžalovaný to vnímal tak, že sa s poškodenou ako dvaja ľudia rozišli. Vo vzťahu k jej rodine sa obžalovaný nevyjadroval. Poškodená a jej priateľ pred deťmi očierňovali obžalovaného, že tento nemá o nich záujem, že je zlý. Uviedla to Q.. Svedkom toho, že by si obžalovaný písal s poškodenou bola raz, keď išli na výlet. Ona bola len prítomná v aute, keď si išiel obžalovaný vyzdvihnúť deti do škôlky a školy. Či sa tam obžalovaný stretol s poškodenou si už nepamätá. Ďalej svedkyňa na otázku poškodenej uviedla, že videla nejaké čety medzi obžalovaným a poškodenou, ich iniciátorom bol obžalovaný, ktorý mal záujem len o ich deti. Naveľa bolo umožnené obžalovanému stretávať sa s deťmi. Na otázku samosudcu, čo je jej známe k incidentu u lekára uviedla, že s obžalovaným sa stretli chvíľu potom, tento išiel akurát za ňou, boli si sadnúť. Matka s deťmi boli akurát u lekára, keď obžalovaný ako otec detí mal jednoznačný záujem vedieť, čo s deťmi je, prečo je tam s deťmi. Nevie uviesť, čo sa tam bližšie udialo, nakoľko pritom nebola prítomná. Ďalej uviedla, že v ten deň kedy došlo k incidentu u lekára ju obžalovaný bol vyzdvihnúť pred jej bytovkou. Býva hneď o ulicu od lekára, kde deti vtedy boli. Od obžalovaného vie, že keď tento v ten deň išiel okolo nemocnice, videl tam zaparkované auto poškodenej, kde táto chodí s deťmi, tak sa samozrejme išiel opýtať do čakárne, čo sa stalo. Hovoril, že tam videl svoje deti a že matka detí na neho vyletela, prečo ich prenasleduje.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa P. U. M., advokátka na otázky obhajcu obžalovaného uviedla, že po tom, čo ju oslovil obžalovaný ich začala zastupovať pri likvidácii jeho spoločnosti IMER-Metal, v ktorej bola konateľkou aj poškodená. S obžalovaným riešili veci ohľadom likvidácie firmy, kedy tam vznikli nejaké problémy. Poškodená mohla vtedy dostať aj pokutu pre nesplnenie povinnosti, pretože nepodala firmu do konkurzu v lehote. S obžalovaným aj so správcom sa dohodli, že to urobia tak, aby pokutu nedostala. Po uzavretí tejto veci ju obžalovaný oslovil aj ohľadne toho, že mal problémy s poškodenou, že mu táto nedáva deti a potom začala zastupovať iba P-čko. Myslí si, že poškodená si podala návrh. Vie, že obžalovaný jej párkrát hovoril, že treba poškodenej zatelefonovať ohľadom tých skutočností, aby nedostala pokutu. Poškodená vtedy nebrala telefón. Ona poškodenej zatelefonovala a povedala jej, že by bolo dobré v jej záujme, aby podpísala nejaké listiny a aby ju tým zbavili, že nebude platiť pokutu. Ona najskôr povedala obžalovanému, aby oslovil poškodenú a dohodol sa s ňou, ale keď táto nereagovala, obžalovaný ju poprosil, aby ju kontaktovala, preto poškodenej zavolať a vysvetliť jej, aby podpísala potrebné dokumenty, aby od nej správca nemusel vymáhať pokutu pre nesplnenie si povinnosti. Chceli jej tým pomôcť. Na otázky prokurátorky ďalej uviedla, že si už presne nepamätá, kedy malo dôjsť k likvidácii tej spoločnosti. Potvrdila, že to mohlo byť v marci 2019. Ona sa poškodenej nepýtala, prečo táto nereagovala na telefonáty. Len jej vysvetlila, že je v jej záujme, aby nedostala pokutu a aby podpísala potrebné dokumenty. Obžalovaný jej vyslovene povedal, že nechce, aby poškodená dostala pokutu.

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok č. XX/XXXXX zo dňa 17.03.2023 znalcom z odboru elektrotechnika a odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika (hardware), odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, počítačové programy (software) H. N. N. (na č.l. 676 až 698 spisu), ktorého predmetom bolo skúmanie mobilného telefónu zn. Huawei vydaného poškodenou H. M., B. I., ktorý znalec bol na hlavnom pojednávaní zároveň vypočutý. Znalec vo svojej výpovedi plne zotrval na obsahu a záveroch ním podaného znaleckého posudku, podľa ktorého mu bol na znalecké skúmanie predložený predmet mobilný telefón zn. Huawei. Boli mu určené úlohy, ktoré je potrebné s týmto predmetom vykonať. Mal za úlohu vyťažiť dáta obsahujúce v tomto mobilnom telefóne. Mobilný telefón bol predložený bez SIM karty. Znalecké skúmanie vyhotovil programom I. X. N., t. z., že dáta,

ktoré sa v mobilnom telefóne nachádzali stiahol do počítača a následne spracoval do reportov, ktoré sú potom predložené v zmysle uznesenia. Odpovedal na otázky, ktoré mu boli položené v uznesení tak, ako je to tam uvedené. Mobilný telefón sa skúma v letovom režime, t. j. bez pripojenia, bez akejkoľvek siete, aby nedošlo k zmene údajov, ktoré tento obsahuje. Tieto údaje sú importované do mobilného telefónu a na základe položených otázok spracované. Vyhotovil popisy komunikácie, či už to bolo sms komunikácia alebo komunikácia prostredníctvom sociálnych sietí Facebook, alebo aplikácie Messenger. Z predloženého mobilného telefónu sa podarilo extrahovať komunikáciu prostredníctvom SIM kariet, avšak vyextrahovať komunikáciu prostredníctvom aplikácie Messenger nebolo možné, nakoľko tento mobilný telefón neobsahoval komunikáciu Messenger. Aplikácia Messenger je aplikácia slúžiaca na komunikáciu prostredníctvom siete Internej sociálnej siete Facebook. Je podmienená tým, že musí byť v tejto aplikácii definované meno užívateľa a heslo, ktorým sa prihlasuje k sociálnej sieti. Táto aplikácia slúži ako okno na sociálnu sieť a zobrazuje len tie dáta, ktoré užívateľ práve chce prezerať. Musí byť tzv. online pripojenie na to, aby sa tieto dáta v mobilnom telefóne zobrazili. Ako každé technické zariadenie používa na zrýchlenie svojej činnosti aj taký systém, že niektoré dáta si ukladá, resp. ktoré si stiahne zostávajú v mobilnom telefóne aj po odpojení sa z internetu. Tieto dáta sú skúmateľné pokiaľ sa aplikácia v mobilnom telefóne nachádza. Pokiaľ sa tam nenachádza, tak k týmto dátam prístup nemá. Na otázky obhajcu, čo sa týka telefonických hovorov, ktoré boli zo strany skúmaného čísla XXXX XXX XXX volané na tento telefón, či sa znalec vie vyjadriť, či tam bola zachytená nejaká nepríjemná intenzita týchto hovorov, alebo že by tieto hovory boli vykonávané opakovane, často znalec uviedol, že mal úlohu získať tieto hovory, vyhotoviť report ako často sa tieto hovory vykonávali, resp. zobrazili ich, že sa vykonávali. Kto, kedy a ako k tomu sa nevie vyjadriť, toto nebolo jeho úlohou a ani to ako znalec z odboru elektrotechnika nemôže posúdiť. Na otázku prokurátorky uviedol, že keby sa aj hovory uskutočňovali v aplikácii Messenger, ani tie by tam nevidel, pretože tie sú tiež zobrazené v aplikácii Messenger. Na hlavnom pojednávaní znalec sfunkčnil pamäťové USB médium, ktoré je súčasťou znaleckého posudku z čl. 697. Ďalej znalec uviedol, že znalecké skúmanie vykonal tak, že v prvom kroku sa stiahli všetky údaje z mobilného telefónu, aby sa identifikovali kontakty, ktoré boli v zadaní, keďže sa mali vyfiltrovať. V druhom kroku urobil totožné, ale aplikoval filter v zmysel zadania uznesenia, čiže podreťazce telefónnych čísel, ktoré sa mali vyfiltrovať. V tomto prípade do výstupov dostal len telefónne čísla, o ktoré sa jednalo. Na USB sa nachádza zoznam všetkých prijatých a neprijatých hovorov, poväčšine sú neprijaté hovory, nakoľko aj kontakt v mobilnom telefóne XXXX XXX XXX malo v kontaktoch názov „nedvíhať Ľubo“. V tomto mobilnom telefóne sa nachádzalo 28 hovorov z tohto telefónu, čo je vyfiltrované za dané obdobie. Prvý bol od 06.02.2019 a posledný bol 22.11.2019. Na otázku obhajcu, koľko dní to bolo volané znalec uviedol, že je tam 28 záznamov o hovoroch, medzi nimi boli aj neprijaté, napr. dňa 06.02.2019 boli 3 hovory z toho 2 neprijaté, 1 volaný z tohto mobilného telefónu, dňa 21.06. - 7 hovorov z toho všetky boli neprijaté, dňa 22.06. - 2 hovory prijaté, dňa 01.07. - 3 hovory neprijaté, dňa 03.08. - 5 hovorov neprijatých, dňa 30.09. - 1 neprijatý hovor, 16.10. - 1 neprijatý hovor, 17.10. - 1 neprijatý hovor, 22.10. - 1 neprijatý hovor, 02.11. - 2 neprijaté hovory a dňa 22.11. - 2 neprijaté hovory. V tomto mobilnom telefóne sa komunikovalo najmä prostredníctvom sms. V období od 22.11.2019 do 21.03.2020 bolo prijatých a odoslaných 291 správ. Na doplňujúcu otázku samosudcu, či hovor, ktorý bol prijatý je aj zaznamenaný a dá sa spustiť znalec uviedol, že nie. Hovory ak aj niekto zaznamenáva, napr. operátor je to ťažko dohľadateľné. Pokiaľ si užívateľ obsah hovoru nenahráva sám v mobilnom telefóne, systém to automaticky nezaznamenáva.

Zo záverov prečítaných znaleckých posudkov č. XX/XXXX zo dňa 16.10.2020 I. I. N., znalkyne z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria (na č. I. 432-464) a č. 3/2020 zo dňa 14.12.2020 I. U. O., znalkyne z odboru: Psychológia, odvetvie: Klinická psychológia dospelých (na č. I. 467-500) vyplýva, že u obžalovaného bola diagnostikovaná duševná porucha, zmiešaná porucha osobnosti. Nejedná sa o duševnú chorobu v pravom slova zmysle, ale o trvalú výbavu osobnosti. T. j. niektoré rysy osobnosti sú kvantitatívne viac vyjadrené ako druhé, štruktúra osobnosti je neharmonická. Táto porucha nemala vplyv na ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti obžalovaného. Jediniec s poruchou osobnosti má disharmonické postoje a správanie. Abnormálne vzorce správania majú dlhodobý ráz a vedú k poruchám adaptácie na životné udalosti, kedy môže byť správanie nápadné (skratové samovražedné tendencie, afektívna labilita čiže nerešpektovanie autorít obž.). U obžalovaného nebol zistený sklon k zneužívaniu psychoaktívnych látok ani rozvoj syndrómu závislosti od psychoaktívnych látok. Obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Pobyť obžalovaného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Znalec nenavrhol žiadne ochranné liečenie ani iné opatrenie. Motivácia inkriminovaného činu nie je chorobná. Súvisí s osobnosťou obžalovaného a situačnými faktormi, kedy jedinec dospeje

k istému správaniu. Osobnosť obžalovaného je s disharmonickým vývinom, pod vplyvom emočnej záťaže so zničenými zvládacími a adaptačnými mechanizmami. Má nadmerné sebahodnotenie, svoje vlastné potreby presadzuje bez ohľadu na okolie, prítomná je znížená úroveň sebareflexie. Emotivita je menej zrelá, egocentrická, slabšie diferencovaná v oblasti vyšších citov. Afektivita je nestabilná, so sklonmi k iritabilite, racionálna kontrola správania je oslabená, zvýšená je pohotovosť k impulzívnym reakciám. Myslenie je primerané v tempe, koherentné, rigidné, determinované aktuálnym prežívaním, a efektívne zafarbené, v obsahoch sa miešal negativizmus a rezignácia voči ex-partnerke, prítomná bola zvýšená vzťahovačnosť, ktorá nedosahovala bludnú hĺbku. Vnímanie a hodnotenie reality je zachované. Procesy myslenia vrátane usudzovania podliehajú rýchlym odhadom, zvýšenou chybovosťou, rozhodovanie a riešenie problémových situácií je impulzívne. Na konflikty reaguje neprimeranou verbálnou obranou. Vo vnímaní seba samého je v popredí zvýšené zaujatie sebou samým a pompéznejší pocit vlastnej hodnoty. Je pre neho obtiažnejšie vytvoriť a udržať si hlboké a zmysluplné interpersonálne vzťahy, pretože je prítomná zvýšená miera sebaapresadzovania a ťažkosti s rešpektovaním hraníc. Agresivita je u obžalovaného zastúpená vo zvýšenej miere. Motivácia jeho správania z psychologického hľadiska bola pravdepodobne sociálne determinovaná a súvisela so zvýraznenou potrebou vedieť ako sa majú deti. Súvisí tiež s osobnostnou výbavou obžalovaného – s neodkladným uspokojovaním svojich potrieb, neochote rešpektovať potreby a hranice druhých ľudí. Jeho reakcie na stresové situácie sú determinované nestabilnou afektivitou, zníženou frustračnou toleranciou, zníženou reakciou na kontrolou konania. Reakcie majú inkluzívny charakter, pričom nedostatočne nezvažuje dôsledky svojho správania.

Z obsahu ostatného spisového materiálu, najmä zabezpečených správ vyplýva, že obžalovaný A. B. má v odpise registra trestov 4 záznamy pre rôznorodú trestnú činnosť, keď naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/44/2006 zo dňa 15.06.2006, právoplatným dňa 07.07.2006 bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 3Pp/176/2007 dňa 16.01.2008 podmienene prepustený a bola mu určená skúšobná doba na 2 roky. Osvedčil sa dňa 05.06.2010. Vo všetkých prípadoch sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR a odpovede z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov bol obžalovaný 7 krát postihnutý pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky rôzneho charakteru spáchané v období od 04.04.2015 do 24.11.2022 a to napomenutím a uložením pokuty od 10 € do 100 €.

Vyhlásenie obhajoby o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania, je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá, a teda, že ich berie späť.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Objektom trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona sú primárne medzilidské vzťahy, ako aj právo človeka na bezpečný, kvalitný, nikým nerušený život. Objektívna stránka trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života. Zo skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného prenasledovania vyplýva, že chráni pred obťažovaním, ktoré ohrozuje psychickú, prípadne i fyzickú integritu poškodeného. Nebezpečné prenasledovanie môže mať formu vyhľadávania fyzickej blízkosti obeť - sledovanie, sexuálne obťažovanie, rôzne násilné chovanie, vytrvalé kontaktovanie prostriedkami elektronickej komunikácie, ako je zasielanie nevyžiadanych správ prostredníctvom emailu, sms správ, sociálnych sietí, rôznych komunikačných aplikácií, zahlcovanie elektronickej pošty, nevyžiadané volania na mobilný telefón, pevnú telefónnu linku a podobne. Sledovanie, obťažovanie, vyhrážanie, kontaktovanie, vyhľadávanie fyzickej blízkosti, či obmedzovanie v obvyklom spôsobe života musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Dôvodnou

obavou sa rozumie obava objektívne spôsobilá vyvolať vyšší stupeň obáv, úzkosti, strachu alebo iného tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je na poškodeného pôsobené. Z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin, ktorý má charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona).

Po zhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba nie je trestným činom, ale môže vykazovať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení jeho neskorších zmien a doplnení. Na rozdiel od zločinov (§ 11 Trestného zákona), ktoré sú podľa Trestného zákona výlučne formálnou kategóriou, v prípade prečinov Trestný zákon upravuje i tzv. materiálny korektív. V zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Hoci obžalovaný svojím konaním formálne naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona, spôsob jeho konania i s ohľadom na okolnosti prípadu nedosahuje taký stupeň spoločenskej nebezpečnosti (závažnosti), aby išlo o trestný čin. V rámci právnej úvahy prečo sa nejedná o trestný čin nebezpečného prenasledovania súd ďalej za podstatné považuje motív konania obžalovaného, jeho pohnútku i mieru zavinenia.

Je potrebné poukázať, že z družského vzťahu obžalovaného a poškodenej sa im dňa 13.07.2013 narodila dcéra Q. B. a dňa 16.12.2015 syn I. B.. Po odchode poškodenej s maloletými deťmi v júni 2018 z Rakúska na Slovensko, keď maloleté deti boli odhlásené z pobytu v Rakúsku dňa 19.07.2018 (č.l. 402-403 spisu), t. j. už v žalovanom období, neboli práva a povinnosti obžalovaného a poškodenej k ich maloletým deťom upravené. Ako vyplýva z uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7P/35/2018-24 zo dňa 29.11.2018, právoplatného dňa 18.01.2019 (č.l. 219-221 spisu), súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne odovzdal maloleté deti B., Q. a I. do osobnej starostlivosti matky – poškodenej. Zároveň upravil styk obžalovaného s maloletými deťmi každú nepárnu sobotu v mesiaci v čase od 09.00 hod. do 19.00 hod. a určil mu aj vyživovaciu povinnosť na maloleté deti vo výške 100 Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, vždy k 1. dňu v mesiaci k rukám matky – poškodenej dňom vykonateľnosti tohto uznesenia. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že poškodená – matka H. I., (t.č. už M.) podala dňa 13.11.2018 na Okresný súd Žiar nad Hronom návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom B., Q., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX a dňa 20.11.2018 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd zveril maloleté deti B. do jej osobnej starostlivosti a otca - obžalovaného zaviazal platiť výživné na maloleté deti a zároveň, aby upravil styk otca s deťmi na každú nepárnu sobotu v mesiaci v čase od 09.00 hod. do 19.00 hod. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7P/35/2018-41 zo dňa 11.01.2019, právoplatným dňa 25.01.2019 (na č. l. 223-226, tiež aj na č.l. 10-13 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19Em/1/2019) bolo rozhodnuté o návrhu poškodenej na úpravu práv a povinností rodičov voči maloletým deťom B. tak, že tieto boli zverené do osobnej starostlivosti poškodenej a obžalovanému bola určená vyživovacia povinnosť na maloleté deti vo výške 80 Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám poškodenej, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred pod následkom výkonu rozhodnutia. Zároveň bol upravený styk obžalovaného s deťmi každú nepárnu sobotu v mesiaci v čase od 09.00 hod. do 19.00 hod. s tým že mal. deti si otec preberie a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky.

Súd mal ďalej z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019, sp. zn. 19Em/1/2019 a sp. zn. 23Em/1/2020 preukázané, že obžalovaný sa podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 23.07.2019 (č.l. 2-9 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019) domáhal zmeny úpravy - rozšírenia styku s maloletými deťmi B., pôvodne upraveného rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7P/35/2018 zo dňa 11.01.2019 a vydania neodkladného opatrenia týkajúceho sa rozšírenia styku obžalovaného s jeho maloletými deťmi. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č. k. 26P/85/2019-38 zo dňa 05.08.2019, právoplatným dňa 06.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoP/34/2019-78 zo dňa 22.10.2019, právoplatným dňa 06.11.2019 (na č.l. 228-234, 236-242, tiež aj na č.l. 38-44, 78-85, 88 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019) nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého bol obžalovaný stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatku od 16.00 hod. do soboty 19.00 hod. a v prevyšujúcej časti jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s tým, že neodkladné opatrenie sa bolo nariadené do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019. Dňa 31.10.2019 podal obžalovaný na Okresný súd Žiar nad Hronom návrh na výkon rozhodnutia (č.l. 1-9 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19Em/1/2019) a to podľa vykonateľného

uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019 zo dňa 23.07.2019, aby súd nariadil matke H. I. v dňoch určených súdnym rozhodnutím, t. j. každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatku od 16.00 hod. do soboty do 19.00 hod. umožniť mu styk s maloletými Q. B. a I. B. tak, že obžalovaný je povinný si maloleté deti si v stanovenom čase prevziať pred bydlisko matky a po ukončení styku ich v stanovenom čase v tom istom mieste matke odovzdať. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť.

Poškodená H. I. (t. č. už Halíková) podávala v predmetnej trestnej veci na bývalého druha a otca jej detí trestné oznámenie na Obvodnom oddelení PZ Nová Baňa dňa 11.12.2019 (č.l. 1-12). Táto predložila aj kópie komunikácie messenger s obžalovaným v období od 17.06.2018 to 12.10.2019 (na č.l. 21-117); komunikáciu cez operátora 4-ka v období od 30.01.2019 do 04.11.2019 (na č.l. 118-142); komunikáciu cez operátora DREI od 28.05.2018 do 29.05.2018, 03.06.2018, od 11.11.2018 do 13.11.2018 (na č.l. 143-201); Preklad č. XXXX/XXXX policajného lekárskeho posudku zo dňa 29.05.2018 (na č.l. 202-208) a Preklad č. XXXX/XXXX správy Okresného policajného veliteľstva Perg, Policajnej inšpekcie sp. zn. PAD/18/00975881/001/VW zo dňa 29.05.2018 (na č.l. 209-217) týkajúce sa obžalovaného.

Dňa 07.05.2020 podal obžalovaný na Okresný súd Žiar nad Hronom návrh na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých (na č. l. 1-16 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 23Em/1/2020), ktorým sa domáhal, aby súd urýchlene konal a prijal také opatrenia, aby si poškodená dobrovoľne splnila svoje povinnosti, ktoré jej boli uložené uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/85/2019-38 zo dňa 05.08.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoP/34/2019-78 zo dňa 22.10.2019,, teda aby umožnila realizáciu styku jeho osoby s maloletými deťmi tak, ako to predpokladajú špecifikované právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutia alebo, aby súd nariadil odňatie maloletých detí B., Q. a I. poškodenej a ich odovzdanie obžalovanému v dňoch určených v súdnom rozhodnutí, t. j. každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatku od 16.00 hod. do soboty do 19.00 hod. Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 23Em/1/2020-49 zo dňa 08.06.2020, právoplatným dňa 25.06.2020 (č.l. 49-52 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 23Em/1/2020) súd konanie o tomto návrhu obžalovaného zastavil, z dôvodu prekážky litispendencie (už skôr začatého súdneho konania Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 19Em/1/2019), keďže tento sa svojím návrhom domáhal výkonu totožného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/85/2019-38 zo dňa 05.08.2019 ako v konaní vedenom pod sp. zn. 23Em/1/2020.

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením sp. zn. 26P/85/2019 zo dňa 26.02.2020, právoplatným dňa 13.03.2020 (č.l. 177-178 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019) spojil na spoločné konanie konania vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom a to o návrhu obžalovaného pod sp. zn. 26P/85/2019 a sp. zn. 5T/9/2020 (nesprávne uvedené sp. zn. 5P/23/2020) o návrhu doručeným súdu dňa 12.02.2020, ktorým sa starí rodičia – rodičia obžalovaného domáhali úpravy ich styku s maloletými deťmi obžalovaného s tým, že tieto boli naďalej prejednávane pod sp. zn. 26P/85/2019.

Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19Em/1/2019 zo dňa 14.09.2020, právoplatným dňa 21.10.2020 (č.l. 72-77 pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19Em/1/2019), bol návrh obžalovaného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietnutý, a to z dôvodu, že súd nevzhliadol dôvod pre jeho vydanie, keďže matka maloletých detí sa dobrovoľne podrobila súdnemu rozhodnutiu a z vyjadrení ÚPSVaR, poškodenej a dokonca aj obžalovaného mal súd dostatočne preukázané, že k plneniu v zmysle uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/85/2019 zo dňa 05.08.2019 dochádza, a to dokonca aj nad jeho rámec.

Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/85/2019-251 zo dňa 23.07.2020, právoplatným dňa 23.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoP/28/2020-309 zo dňa 08.09.2020, právoplatným dňa 23.09.2020 (v pripojenom spise Okresného súdu Žiar na Hronom sp. zn. 26P/85/2019 na č.l. 251-257, 309-315) bol zamietnutý návrh obžalovaného doručený tunajšiemu súdu dňa 06.07.2020, ktorým sa domáhal, aby súd nariadil ďalšie neodkladné opatrenie, a to rozšírenie jeho úpravy styku s maloletými deťmi nad rámec dočasne upraveného styku neodkladným opatrením č. k. 26P/85/2019-38.

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/85/2019-420 zo dňa 07.06.2021 (v pripojenom spise Okresného súdu Žiar na Hronom sp. zn. 26P/85/2019 na čl. 420-433), v spojení s opravným uznesením č. k. 26P/85/2019-437 zo dňa 30.06.2021 (v spise na čl. 437-438) súd rozhodol okrem iného o rozšírení úpravy styku obžalovaného s maloletými deťmi B., a to na každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. nepretržite s tým že mal. deti si otec preberie a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Zároveň súd okrem iného uložil rodičom maloletých detí výchovné opatrenie, a to vo forme povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému a sociálnemu

poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, a to na obdobie najdlhšie jedného roka od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej súd okrem iného zamietol návrh rodičov obžalovaného na úpravu styku s jeho maloletými deťmi. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu okrem iného vyplýva, že vzhľadom na dlhodobu pretrvávajúce problémy vo vzťahoch, vrátane komunikácie rodičov ohľadom otázok výchovy maloletých detí, kolízna opatrovníčka navrhla, aby súd rodičom nariadil výchovné opatrenie, a to formou povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu prostredníctvom neštátneho centra pre deti a rodinu, ktorému súd návrh vyhovel, nakoľko to bolo v záujme maloletých detí. Pričom konštatoval, že na strane oboch rodičov boli zistené určité osobnostné nedostatky a výchovné riziká. Dôležitou skutočnosťou bolo, že napäté vzťahy medzi rodičmi viedli až ku psychickej destabilizácii ich maloletej dcéry Q. a znalkyňa z odboru: N. N. I. M. N. zhodnotila, že obdobné riziko môže existovať v budúcnosti aj u maloletého syna I.. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoP/46/2021-492 zo dňa 01.12.2021, právoplatným dňa 03.01.2022 (v pripojenom spise Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019 na čl. 492-504) bol rozsudok okresného súdu č. k. 26P/85/2019-420 zo dňa 07.06.2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 26P/85/2019-437 zo dňa 30.06.2021 okrem iného aj vo výrokoch týkajúcich sa rozšírenia úpravy styku obžalovaného s jeho maloletými deťmi, ako aj zamietnutého návrhu starých rodičov – rodičov obžalovaného na úpravu styku s maloletými deťmi s výnimkou výroku o uložení rodičom maloletých detí výchovného opatrenia zrušený a v tomto rozsahu bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/85/2019-584 zo dňa 04.04.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoP/27/2022-651 zo dňa 24.08.2022, právoplatným dňa 20.09.2022 (v pripojenom spise Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/85/2019 na čl. 584-600, 651-657), právoplatným dňa 20.09.2022 došlo naposledy k zmene - rozšíreniu úpravy styku obžalovaného s jeho maloletými deťmi, keď tento je oprávnený sa s nimi stretávať každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. nepretržite, ako aj k úprave styku obžalovaného s maloletými deťmi počas jarných prázdnin, Veľkonočných sviatkov, letných školských prázdnin a zimných školských prázdnin s tým že mal. deti si otec preberie a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Zároveň bol zamietnutý návrh rodičov obžalovaného na úpravu styku s maloletými deťmi, ako aj návrh obžalovaného na zmenu osobnej starostlivosti u mal. I. B. do jeho osobnej starostlivosti. Týmto došlo k zmene v časti úpravy styku obžalovaného s maloletými deťmi v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7P/35/2018-41 zo dňa 11.01.2019, právoplatným dňa 25.01.2019.

Z priebehu vyššie uvedených konaní nepochybne vyplynulo, že vzájomné vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou boli značne napäté a vyhrotené v súvislosti s úpravou a realizáciou styku obžalovaného s ich maloletými deťmi. Z výpovedí obžalovaného, poškodenej i svedkov vyplynulo, že styk otca s mal. deťmi sa počas rozhodujúceho obdobia realizoval, i keď s určitými problémami. V konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 26P/85/2019 bolo tiež vykonané znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru: Psychológia, odvetvie: Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých a Poradenská psychológia N. I. M. N., znalecký posudok č. 47/2020, v rámci ktorého mal súd preukázané, že citový vzťah oboch rodičov k maloletým deťom bol pozitívny a rovnako obidve maloleté deti mali pozitívne citové väzby ku svojim rodičom.

Zároveň z výpisu z Obchodného registra SR zo dňa 08.11.2016 a zo dňa 19.05.2025 (na čl. I. 399-400, 852) od 04.11.2016 do 27.03.2018 spoločnosti s obchodným menom H.–I., F., so sídlom C. F. X, XXX XX C. D. a od 28.03.2018 spoločnosti s obchodným menom H., F., v likvidácii, so sídlom V. XX, XXX XX D. - I. K. B., mal súd tiež za preukázané, že obžalovaný a poškodená boli od 09.09.2016 konateľmi a spoločníkmi v uvedenej spoločnosti, ktorí zastupovali spoločnosť a za ňu podpisovali ako konatelia samostatne.

Významnou skutočnosťou vo vzťahu k zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona je, že obžalovaný ako otec maloletých detí mal nepochybne právo styku s maloletými deťmi, právo podieľať sa na výchove a starostlivosti o maloleté deti, právo na informácie o nich a v neposlednom rade bol aj ich zákonný zástupca. Z výpovedí tak obžalovaného ako aj poškodenej zhodne vyplynulo, že táto mala s deťmi odísť z Rakúska na Slovensko len na určitý čas s tým, že si ešte premyslí, či sa k obžalovanému vráti. Maloleté deti B. pritom po odchode poškodenej od obžalovaného z Rakúska a následne aj po jej rozhodnutí sa už k obžalovanému nevrátili a po odhlásení maloletých detí dňa 19.07.2018 z pobytu v Rakúsku, bývali v spoločnej domácnosti s poškodenou, a to v rodinnom dome rodičov poškodenej na adrese J. K. XXX. Pokiaľ sa teda obžalovaný domáhal kontaktu so svojim maloletými deťmi, práva styku s nimi, či informácií

o maloletých deťoch, nejednalo sa o konanie protiprávne. Z výpovedí obžalovaného, ktoré boli potvrdené i výpoveďami viacerých svedkov a to M. B., I. B., P. B., Q. R., I. R. a S. I. vyplynulo, že obžalovaný nemal v úmysle vyhľadávať samotnú poškodenú. Túto kontaktoval práve kvôli ich maloletým deťom, keďže mal záujem s deťmi, ktoré bývali s poškodenou pravidelne komunikovať, osobne sa s nimi stretávať a po úprave jeho styku s maloletými deťmi počas žalovaného obdobia v rozsahu každú nepárnu sobotu v mesiaci v čase od 09.00 hod. do 19.00 hod. s tým že mal. deti si obžalovaný preberie a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska poškodenej na základe neodkladného opatrenia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7P/35/2018-24 zo dňa 29.11.2018 a následne na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7P/35/2018-41 zo dňa 11.01.2019, právoplatného dňa 25.01.2019, maloleté deti aspoň vídavať mimo dňa pôvodne mu určeného na styk s nimi. Poškodená pritom nepravidelne reagovala na jeho správy a telefonáty a keďže aj maloleté deti ho mali radi a tiež sa ho dožadovali, aby sa na nich prišiel pozrieť, keď pôjdu do a zo školy a škôlky a aby im zatrúbil, keď pôjde okolo ich domu, kde s poškodenou bývali, maloletý syn I. ho tiež žiadal, aby išiel s ním k lekárovi. Svedkyňa S. I. pritom potvrdila, že pokiaľ sa týka návštevy obžalovaného u pediatra v Novej Bani, že s obžalovaným sa mala v uvedený deň stretnúť, býva neďaleko nemocnice, pričom obžalovaný pri prechádzaní na vozidle zaregistroval parkujúce vozidlo poškodenej, kde mal vedomosť, že tam majú deti svojho lekára, z ktorého dôvodu sa išiel pozrieť do ambulancie, či sa tam nenachádzajú jeho deti. Ďalším dôvodom kontaktovania poškodenej obžalovaným po jej odchode z ich spoločnej domácnosti, keďže obžalovaný a poškodená boli spoločníkmi a konateľmi spoločnosti H., F., ktorá bola v likvidácii, bola v súvislosti s potrebou riešenia likvidácie tejto spoločnosti a potrebou riešenia problémov s tým spojených. Svedkyňa P. U. M., advokátka poskytujúca im právne služby, v tejto súvislosti vo svojej výpovedi potvrdila riešenie problémov, ktoré vznikli pri likvidácii spoločnosti H., F. a skutočnosť, že najskôr povedala obžalovanému, aby oslovil poškodenú a dohodol sa s ňou na riešení situácie, ale keď poškodená na obžalovaného nereagovala, obžalovaný ju poprosil, aby ona kontaktovala poškodenú, preto ona v ich záujme poškodenej pomôcť, poškodenej zavolať a vysvetliť jej, ako je potrebné postupovať v záujme, aby poškodená nebola sankcionovaná pre nesplnenie si povinnosti konateľky spoločnosti. Podľa týchto svedkov obžalovaný svojim konaním nemal úmysel poškodenú výslovne prenasledovať, pozorovať, či sledovať.

Pokiaľ sa týka výpovedí svedkov - zamestnancov Základnej školy s materskou školou v L. D., svedkyňa D. F. N. vypovedala, že sa stalo 4 – 5 krát, že po úprave styku obžalovaného s deťmi tento prišiel po deti, kedy kontaktovali poškodenú. Nikdy nemusela zakročiť pri odovzdávaní detí rodičom. Nepamätala si celkovo, že by mali nejaký incident. Deti na ňu pôsobili vyrovnané, spokojné, mali dobré správanie. Vždy sa tešili na obidvoch rodičov. Svedkyňa I. G. vypovedala, že deti donášala do ich zariadenia poškodená. Obžalovaný vtedy musel čakať na poškodenú, aby mohol byť s deťmi pred budovou školy, čo tento rešpektoval. Deti obžalovaného ľúbili, aj on deti. Deti chceli byť s ním, lipli na ňom. Podľa jej názoru to bol podľa nej jediný dôvod prečo obžalovaný chodil pred ich zariadenie. Táto potvrdila, že obžalovaný sa snažil dodržiavať to, aby čakal na matku, hoci sa raz stalo, že obžalovaný na ňu v afekte trochu vybehol, chcel byť s deťmi, ale ona mu povedala, že musí počkať. Nepáčilo sa mu to, ale potom poslúchol. Jej sa už žiadna neštandardná situácia s obžalovaným nestala. Podľa svedkyne O. M. túto obžalovaný veľmi sklamal po tom, keď raz ráno po príchode jeho osoby, jeho matky, poškodenej a matky poškodenej do družiny začal kričať a osočovať matku poškodenej, čoho sa Q. zľakla. Pri tom incidente v triede to svedkyňi pripadalo tak, že títo boli vzájomne na seba nahnevaní, každý z nich si bránil svoju matku a aj že sa každá strana snaží robiť všetko, čo môžu pre Q.. Podľa jej názoru dôvodom, pre ktorý chodil obžalovaný do ich zariadenia za deťmi bolo, že ich má rád, chcel ich vidieť. Deti sa z jeho príchodu tešili.

Z výpovedí svedkov S. T., A. P. a H. O. zhodne vyplynulo, že obžalovaný sa telefonicky opakovaně v jeden deň pokúsil skontaktovať s poškodenou v práci, ktorá sa tam však v uvedený deň z dôvodu práceneschopnosti nenachádzala. Poškodená vypovedala, že o tejto skutočnosti sa dozvedela od kolegyne, ktorá hovor zdvihla a že z dôvodu takéhoto konania obžalovaného jej nebola znížená mzda, ani jej to nepoškodilo pracovný pomer. Aj podľa svedka T. nedošlo k preradeniu poškodenej, ani jej nebol znížený plat, táto bola len napomenutá, aby si súkromný život riešila mimo zamestnania.

Podľa výpovede svedkyne I. I. obžalovaný jej dcéru okrem toho, že ju telefonicky a prostredníctvom SMS správ kontaktoval, túto neustále sledoval, prevážal sa neustále okolo ich domu, nedá sa povedať, že to bolo 10-20 krát, bolo to v kuse každý deň, pričom táto zároveň uviedla, že nevie, či obžalovaný chodil pozeráť deti alebo jej dcéru, je potrebné poznamenať, že z výpovedí tak obžalovaného, poškodenej a svedkov vyplynulo, že v čase keď sa poškodená odsťahovala s deťmi od obžalovaného z Rakúska, tento zostal ešte pracovať v zahraničí, pričom obžalovaný predložil do spisu aj listinné dôkazy o jeho

pracovnom pomere v žalovanom období (č.l. 823-851). Pokiaľ svedok H. I. vypovedal, že obžalovaný sa jej dcére ešte pri odchode z Rakúska vyhrážal, že ju zničí, táto skutočnosť nevyplývala z výpovede samotnej poškodenej na hlavnom pojednávaní, podľa nej sa jej mal vyhrážať osobne len v súvislosti s dcérou, ktorá určitý čas odmietala k nemu chodiť. Samotná poškodená sama nevedela uviesť, či záujmom obžalovaného o kontakt alebo o videochat bola komunikácia s ňou alebo s deťmi. Z výpovede samotnej poškodenej tiež vyplynulo, že pokiaľ chcel ísť obžalovaný do obce J., tak musel ísť popri ich rodinnom dome. Iná cesta vedúca do obce, by bola iba obchádzkou. Táto pritom nemala vedomosť, či obžalovaný chodil za niekým do obce Orovnica.

Zo strany poškodenej boli do spisu doložené jej písomné komunikácie s obžalovaným cez aplikáciu Messenger v období od 17.06.2018 to 12.10.2019 (na č.l. 21-117), cez operátora 4-ka v období od 30.01.2019 do 04.11.2019 (na č.l. 118-142) a cez operátora DREI od 28.05.2018 do 29.05.2018, 03.06.2018, od 11.11.2018 do 13.11.2018 (na č.l. 143-201), ktorých obsahom je zväčša komunikácia týkajúca sa maloletých detí, v rámci ktorej adresoval obžalovaný poškodenej v súvislosti s umožnením realizácie komunikácie a styku s maloletými deťmi aj správy typu: „vieš veľmi dobre, že moja mama má toho veľa a ty máš oveľa času viac si myslím tak si prosím ťa niekedy zdvihni tú lenivú ríť a nech sa aspoň moja mama poteší; Ivana dnes prídem sa rozlúčiť a nájdi si láskavo 5 minút poviem ti svoj návrh alebo to budem riešiť tak ako chceš a budúť trpieť všetci nič iné od teba nechcem aby si si vypočula krátky návrh a povedala si svoj návrh a dal to právne doriešiť a spoločne ho spísali tak prestaň láskavo; mohla by si sa začať starať aj o to čo by si sa mala nemyslíš, tak si láskavo nájdi čas, aby som deti videl; vieš normálne komunikovať, potrebuješ nejakú špeciálnu požiadavku; nabudúce aspoň zo slušnosti napíš, že už nemám volať deťom a nie ignorovať vyše hodiny a nebrať telefóny; povedz tvojkej tupej materi konečne pravdu, keď toto píše otcovi...“. Ako vyplýva z uvedenej písomnej komunikácie táto nadväzovala aj na komunikáciu realizovanú aj formou videochatu, z ktorého dôvodu nie je celkom dobre možné vyhodnotiť komplexnú komunikáciu medzi nimi. Celkový obraz o priebehu komunikácie a styku obžalovaného s deťmi, ako aj vzájomnú napätosť vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou dotvárajú aj obrazové a obrazovo - zvukové záznamy predložené obžalovaným a poškodenou (na č.l. 278, 340 p.v. a 784 spisu).

Pokiaľ sa obžalovaný zdržiaval na miestach, kde sa nachádzala poškodená, jednotliví svedkovia potvrdzovali, že obžalovaný sa domáhal stretnutia s ich maloletými deťmi a nie so samotnou poškodenou. Vykonaným dokazovaním neboli preukázané žiadne také formy vyhrážania, nátlaku, psychického či fyzického násillia, ktoré by boli spôsobilé vzbudzovať dôvodné obavy u poškodenej. Je však pravdou, že zo strany obžalovaného sa jednalo o určité formy neprimeraného obťažovania, osočovania, znevažovania a vulgárneho vyjadrovania sa voči poškodenej či jej rodinných príslušníkov, o čom svedčí obsah ich písomnej komunikácie najmä cez aplikáciu Messenger. Takéto konanie však podľa záveru súdu nenaplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona, ale ho možno posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení jeho neskorších zmien a doplnení.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd trestnú vec obžalovaného A. B. podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku postúpil Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Žiar nad Hronom, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať prokurátor sťažnosť, a to v lehote do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Sťažnosť má odkladný účinok.